

Europeiska unionens officiella tidning

C 10

fyrtonionde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

14 januari 2006

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Domstolen

DOMSTOLEN

2006/C 10/01	Domstolens dom (stora avdelningen) den 8 november 2005 i mål C-293/02 (begäran om förhandsavgörande från Royal Court of Jersey): Jersey Produce Marketing Organisation Ltd mot States of Jersey m.fl. (Bestämmelser om export av potatis från Jersey till Förenade kungariket – Anslutningsakten av år 1972 – Protokoll 3 om Kanalöarna och Isle of Man – Förordning nr 706/73 – Artiklarna 23 EG, 25 EG och 29 EG – Avgift med verkan motsvarande tull – Åtgärder med verkan motsvarande kvantitativa restriktioner)	1
2006/C 10/02	Domstolens dom (första avdelningen) den 10 november 2005 i mål C-307/03: Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ – Avslut av räkenskaper – Beslut 2003/364/EG – Jordbruksgrödor – Granskningar på plats – Återtagande av stöd för icke stödberättigade arealer – Felaktiga uppgifter)	2
2006/C 10/03	Domstolens dom (första avdelningen) den 10 november 2005 i mål C-432/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal (Fördragsbrott – Artiklarna 28 EG och 30 EG – Direktiv 89/106/EEG – Beslut 3052/95/EG – Nationellt förfarande för godkännande – Underlåtenhet att beakta godkännandeintyg som utfärdats i andra medlemsstater – Byggprodukter)	2
2006/C 10/04	Domstolens dom (stora avdelningen) den 8 november 2005 i mål C-443/03 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Götz Leffler mot Berlin Chemie AG (Civilrättsligt samarbete – Delgivning av handlingar i mål och ärenden – Handlingen har inte översatts – Följder)	2
2006/C 10/05	Domstolens dom (första avdelningen) den 10 november 2005 i mål C-29/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (Fördragsbrott – Artiklarna 8, 11.1 och 15.2 i direktiv 92/50/EEG – Förfarande för offentlig upphandling av tjänster – Avtal om bortscaffande av avfall – Anbudsinfördan saknas)	3
2006/C 10/06	Domstolens dom (första avdelningen) den 10 november 2005 i mål C-197/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Skatter på konsumtion av tobaksvaror – Differentierat avgiftssystem för cigaretter och West Single Packs tobaksrullar)	3

2006/C 10/07	Domstolens dom (andra avdelningen) den 10 november 2005 i mål C-316/04 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het bedrijfsleven): Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie mot College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Godkännande för utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel och biocidprodukter – Direktiv 91/414/EEG – Artikel 8 – Direktiv 98/8/EG – Artikel 16 – Medlemsstaternas behörighet under övergångsperioden)	4
2006/C 10/08	Domstolens dom (fjärde avdelningen) den 10 november 2005 i mål C-385/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott – Direktiv 2001/16/EG – Transeuropeiska nät – Driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägs-systemet för konventionella tåg – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	4
2006/C 10/09	Domstolens beslut (sjätte avdelningen) den 15 september 2005 i mål C-112: Marlines SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) – Konkurrens – konkurrensbegränsande samverkan – Avtal mellan företag – Bevis för ett företags deltagande i möten mellan företag som äger rum i konkurrensbegränsande syfte)	5
2006/C 10/10	Domstolens beslut (fjärde avdelningen) den 6 oktober 2005 i mål C-328/04 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Bíróság): brottmål mot Attila Vajnai (Begäran om förhandsavgörande – Tolkning av icke-diskrimineringsprincipen – Nationell bestämmelse enligt vilken det vid äventyr av påföljd är förbjudet att offentligt använda en symbol som föreställer en röd femuddig stjärna – Domstolen saknar behörighet)	5
2006/C 10/11	Domstolens beslut (femte avdelningen) den 16 september 2005 i mål C-342/04 P: Jürgen Schmoldt m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Byggprodukter – Harmoniserade tekniska standarder och föreskrifter – Standarder för värmeisolering)	5
2006/C 10/12	Domstolens beslut (tredje avdelningen) den 13 oktober 2005 i mål C-2/05 SA: Names BV mot Europeiska gemenskapernas kommission (Ansökan om tillstånd att kvarstadsbelägga egendom hos Europeiska gemenskapernas kommission)	6
2006/C 10/13	Domstolens beslut (tredje avdelningen) den 13 oktober 2005 i mål C-3/05: Republiken Kazakstans statistikbyrå mot Europeiska gemenskapernas kommission (Ansökan om tillstånd att kvarstadsbelägga egendom hos Europeiska gemenskapernas kommission)	6
2006/C 10/14	Domstolens beslut (tredje avdelningen) den 13 oktober 2005 i mål C-4/05: Alt Ylmy – Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti mot Europeiska gemenskapernas kommission (Ansökan om tillstånd att kvarstadsbelägga egendom hos Europeiska gemenskapernas kommission)	7
2006/C 10/15	Domstolens beslut (femte avdelningen) den 6 oktober 2005 i mål C-256/05 (begäran om förhandsavgörande från Telekom-Control-Kommission): Telekom Austria AG, före detta Post & Telekom Austria AG (Tolkningsfrågor – Domstolens behörighet – Anhängiggörande vid domstolen – Telekommunikationer – Kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Gemensamt regelverk – Marknad för transittjänster)	7
2006/C 10/16	mål C-368/05 P: Överklagande, ingivet den 5 oktober 2005 av Polyelectrolyte Producers Group, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 22 juli 2005 i mål T-376/04: Polyelectrolyte Producers Group mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission	7
2006/C 10/17	mål C-371/05: Talan mot Republiken Italien väckt den 7.10.2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	8

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2006/C 10/18	målen C-376/05 och C-377/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 26 juli 2005 i målet mellan A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) och Autohaus Hilgert GmbH (C-377/05) och Bayerische Motorenwerke AG	8
2006/C 10/19	mål C-380/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Consiglio di Stato av den 19 april 2005 i målet mellan, å ena sidan, Centró Europa 7 Srl och, å andra sidan, Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni och Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni	9
2006/C 10/20	mål C-381/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av cour d'appel de Bruxelles av den 13 oktober 2005 i målet mellan De Landtsheer Emmanuel SA och Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) och Veuve Clicquot Ponsardin SA	10
2006/C 10/21	mål C-383/05: Begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation i Belgien enligt beslut av den 7 oktober 2005 i målet mellan Raffaele Talotta och belgiska staten	11
2006/C 10/22	mål C-386/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av 28 september 2005 i målet mellan Color Drack GmbH och Lexx International Vertrieb GmbH	11
2006/C 10/23	mål C-389/05: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 27 oktober 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2006/C 10/24	mål C-391/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Hamburg av den 30 augusti 2005 i målet mellan Jan de Nul N.V. och Hauptzollamt Oldenburg	12
2006/C 10/25	mål C-392/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Symvoulío tis Epikrateias av den 30 juni 2005 i målet mellan Alevizos och Ypourgos Oikonomikon	13
2006/C 10/26	mål C-393/05: Talan mot Republiken Österrike väckt den 4 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2006/C 10/27	mål C-395/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Viterbo av den 25 oktober 2005 i brottmålet mot Antonello D'Antonio m.fl.	14
2006/C 10/28	mål C-397/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Palermo av den 19 oktober 2005 i brottmålet mot Maria Grazia Di Maggio och Salvatore Buccola	14
2006/C 10/29	mål C-403/05: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 november 2005 av Europaparlamentet	14
2006/C 10/30	mål C-404/05: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 17 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2006/C 10/31	mål C-409/05: Talan mot Republiken Grekland väckt den 21 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	16
2006/C 10/32	mål C-414/05: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 23 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	16
2006/C 10/33	mål C-416/05: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 24 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	17

2006/C 10/34	mål C-417/05 P: Överklagande, ingivet den 24 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) har meddelat den 13 september 2005 i mål T-272/03: M.D. Fernandez Gómez mot Europeiska gemenskapernas kommission	17
2006/C 10/35	mål C-424/05 P: Överklagande, ingivet den 29 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 13 september 2005 i mål T-72/04: S. Hosman-Chevalier mot Europeiska gemenskapernas kommission	18
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2006/C 10/36	Avdelning för överklaganden	19
2006/C 10/37	mål T-154/03: Förstainstansrättens dom av den 17 november 2005 – Biofarma mot harmoniseringsbyrån ("Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – De äldre nationella ordmärkena ARTEX – Ansökan om registrering av gemenskapsordmärket ALREX – Relativt registreringshinder – Förväxlingsrisk – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94")	19
2006/C 10/38	mål T-275/03: Förstainstansrättens dom av den 9 november 2005 – Focus Magazin Verlag GmbH mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om gemenskapsordmärket Hi-FOCuS – Äldre nationellt ordmärke FOCUS – Omfattningen av överklagandenämndens undersökning – Bedömning av den bevisning som förebringats vid överklagandenämnden)	19
2006/C 10/39	mål T-145/04: Förstainstansrättens dom av den 15 november 2005 – Righini mot kommissionen (Tjänstemän – Tillfälligt anställda – Placering i lönegrad och löneklass – Placering i högre lönegrad än den aktuella tjänsten)	20
2006/C 10/40	mål T-28/02: Förstainstansrättens beslut av den 17 oktober 2005 – First Data m.fl. mot kommissionen (Konkurrens – Artikel 81 EG – Visas kontokortssystem – Regeln om att ingen anslutningsverksamhet får äga rum utan kortutgivning – Icke-ingripandebesked – Regel som avskaffas under förfarandets gång – Berättigat intresse av att få saken prövad – Anledning saknas att döma i saken)	20
2006/C 10/41	mål T-124/04: Beslut meddelat av förstainstansrätten den 26 oktober 2005 – Ouariachi mot kommissionen (Skadeståndstalan – Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar – Skada som orsakats av en anställd under tjänsteutövning – Inget orsakssamband)	21
2006/C 10/42	mål T-89/05: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 27 oktober 2005 – GAEC Salat mot Europeiska gemenskapernas kommission (Passivitetstalan – Klagomål avseende den skyddade ursprungsbeteckningen "Salers" – Förordning (EG) nr 828/2003 – Kommissionens åtgärder – Uppenbart att talan skall avvisas)	21
2006/C 10/43	mål T-374/05: Talan väckt den 6 oktober 2005 – Schierhorst mot kommissionen	21
2006/C 10/44	mål T-377/05: Talan väckt den 5 oktober 2005 – Magali Seegmuller mot Europeiska gemenskapernas kommission	22
2006/C 10/45	mål T-378/05: Talan väckt den 7 oktober 2005 – Giuliano Marengo mot Europeiska gemenskapernas kommission	22
2006/C 10/46	mål T-379/05: Talan väckt den 14 oktober 2005 – Zuffa mot harmoniseringsbyrån	23
2006/C 10/47	mål T-380/05: Talan väckt den 10 oktober 2005 – Buendía Sierra mot kommissionen	24
2006/C 10/48	mål T-381/05: Talan väckt den 10 oktober 2005 – Di Bucci mot Europeiska gemenskapernas kommission	24
2006/C 10/49	mål T-386/05: Talan väckt den 10 oktober 2005 – Wilms mot kommissionen	25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2006/C 10/50	mål T-387/05: Talan väckt den 13 oktober 2005 – Chatziioannidou mot kommissionen	25
2006/C 10/51	mål T-388/05: Talan väckt den 20 oktober 2005 – Grünheid mot kommissionen	26
2006/C 10/52	mål T-389/05: Talan väckt den 20 oktober 2005 – Eistrup mot parlamentet	26
2006/C 10/53	mål T-393/05: Talan väckt den 17 oktober 2005 – Pickering mot kommissionen	27
2006/C 10/54	mål T-394/05: Talan väckt den 17 oktober 2005 – Valero Jordana mot Europeiska gemenskapernas kommission	27
2006/C 10/55	mål T-398/05: Talan väckt den 7 november 2005 – Tesoka mot Europeiska fonden för förbättring av arbets- och levnadsvillkor	28
2006/C 10/56	mål T-399/05: Talan väckt den 21 oktober 2005 – Wils mot Europaparlamentet	28
2006/C 10/57	mål T-403/05: Talan väckt den 15 november 2005 – MyTravel mot kommissionen	29
2006/C 10/58	mål T-406/05: Talan väckt den 9 november 2005 – Cavallaro mot kommissionen	30
<hr/>		
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Upplysningar</i>	
2006/C 10/59	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 330, 24.12.2005	31

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(stora avdelningen)

den 8 november 2005

i mål C-293/02 (begäran om förhandsavgörande från Royal Court of Jersey): Jersey Produce Marketing Organisation Ltd mot States of Jersey m.fl. ⁽¹⁾

(Bestämmelser om export av potatis från Jersey till Förenade kungariket — Anslutningsakten av år 1972 — Protokoll 3 om Kanalöarna och Isle of Man — Förordning nr 706/73 — Artiklarna 23 EG, 25 EG och 29 EG — Avgift med verkan motsvarande tull — Åtgärder med verkan motsvarande kvantitativa restriktioner)

(2006/C 10/01)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål C-293/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Royal Court of Jersey (Kanalöarna), genom beslut av den 5 augusti 2002, som inkom till domstolen den 13 augusti 2002, i målet Jersey Produce Marketing Organisation Ltd mot States of Jersey, Jersey Potato Export Marketing Board, i närvaro av: Top Produce Ltd, Fairview Farm Ltd, har domstolen (stora avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena C.W.A. Timmermans, A. Rosas och J. Malenovský samt domarna J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric (referent), S. von Bahr, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Klučka och U. Lohmus, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 8 november 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1. Artikel 29 EG jämförd med artikel 1 i protokoll 3 om Kanalöarna och Isle of Man, vilket bilagts akten om anslutningsvillkoren för Konungariket Danmark, Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och om anpassningarna av fördragen, skall tolkas så, att de utgör hinder mot en sådan

lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen och som innebär att

— producenterna på Jersey vid äventyr av straffavgift endast får utbjuda potatis för export eller exportera potatis till Förenade kungariket om de är registrerade hos ett sådant organ som Jersey Potato Export Marketing Board och har slutit ett marknadsföringsavtal med detta, i vilket det bland annat anges hur stora arealer som får odlas för export av skörden och identiteten av godkända köpare av denna, och

— det vid äventyr av straffavgift vidare är förbjudet för marknadsorganisationer att exportera om de inte slutit ett administrationsavtal med det ovannämnda organet, i vilket bland annat identiteten av de försäljare från vilka marknadsorganisationerna får erhålla leveranser anges.

2. Artiklarna 23 EG och 25 EG jämförda med artikel 1 i protokoll 3 skall tolkas så att de utgör hinder mot en sådan lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen och som innebär att ett sådant organ som Jersey Potato Export Marketing Board har befogenhet att ålägga producenter av potatis på Jersey en avgift som fastställs på grundval av den mängd potatis som den berörde har producerat och som exporteras till Förenade kungariket.

3. Gemenskapsrätten utgör hinder mot avgifter som tas upp på ovannämnda villkor, men beträffande vilka ett organ som det ovannämnda fastställer beloppet på grundval av de jordbruksarealer de berörda använt för potatisodling, när intäkterna härav används för att finansiera sådan verksamhet av det ovannämnda organet som strider mot artikel 29 EG.

⁽¹⁾ EUT C

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 10 november 2005

i mål C-307/03: Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(EUGFJ) — Avslut av räkenskaper — Beslut 2003/364/EG — Jordbruksgrödor — Granskningar på plats — Återtagande av stöd för icke stödberättigade arealer — Felaktiga uppgifter)**

(2006/C 10/02)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-307/03, Republiken Italien (ombud: I. M. Braguglia och M. Fiorilli) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga och L. Visaggio), angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG som väckts den 18 juli 2003, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt, domarna J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász och M. Ilešič, generaladvokat: J. Kokott, justitiesekreterare: R. Grass den 10 november 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 226 av den 20 september 2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 10 november 2005

i mål C-432/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal ⁽¹⁾**(Fördragsbrott — Artiklarna 28 EG och 30 EG — Direktiv 89/106/EEG — Beslut 3052/95/EG — Nationellt förfarande för godkännande — Underlåtenhet att beakta godkännandeintyg som utfärdats i andra medlemsstater — Byggprodukter)**

(2006/C 10/03)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

I mål C-432/03, **Europeiska gemenskapernas kommission** (ombud: A. Caeiros) mot **Republiken Portugal** (ombud: L. Fernandes, biträdd av N. Ruiz, advogado), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 10

oktober 2003, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts (referent) och E. Juhász, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Ferreira, den 10 november 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1) *Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 EG och 30 EG samt enligt artiklarna 1 och 4.2 i Europaparlamentets och rådets beslut 3052/95/EG av den 13 december 1995 för att fastställa ett förfarande för ömsesidig information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen, genom att inte beakta godkännandeintyg som utfärdats i andra medlemsstater vid ett förfarande för godkännande, enligt artikel 17 i de allmänna reglerna om stadsbyggnad, vilka antagits genom lagdekret nr 38/382 av den 7 augusti 1951, av polyetylenrör som importerats från dessa medlemsstater och genom att inte underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om denna åtgärd.*

2) *Republiken Portugal skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 304, 13.12.2003.

DOMSTOLENS DOM

(stora avdelningen)

den 8 november 2005

i mål C-443/03 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Götz Leffler mot Berlin Chemie AG ⁽¹⁾**(Civilrättsligt samarbete — Delgivning av handlingar i mål och ärenden — Handlingen har inte översatts — Följder)**

(2006/C 10/04)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-443/03 angående en begäran om förhandsavgörande enligt artiklarna 68 EG och 234 EG, som framställdes av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), genom beslut av den 17 oktober 2003 som inkom till domstolen den 20 oktober 2003, i målet **Götz Leffler mot Berlin Chemie AG**, har domstolen (stora avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas (referent) och J. Malenovský samt domarna S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet och M. Ilešič, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Ferreira, den 8 november 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1. Artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur skall tolkas så att om adressaten vägrar att ta emot en handling på grund av att handlingen inte är avfattad på den mottagande medlemsstatens officiella språk eller ett av den sändande medlemsstatens språk som adressaten förstår, så skall avsändaren ha möjlighet att avhjälpa detta genom att skicka den begärda översättningen.
2. Artikel 8 i förordning nr 1348/2000 skall tolkas så att om adressaten vägrar att ta emot en handling på grund av att handlingen inte är avfattad på den mottagande medlemsstatens officiella språk eller ett av den sändande medlemsstatens språk som adressaten förstår, så skall det vara möjligt att avhjälpa situationen genom att snarast möjligt sända en översättning av handlingen på det sätt som föreskrivs i förordning nr 1348/2000.

För att lösa de problem som är att hänföra till det sätt på vilket den omständigheten att en handling inte har översatts skall avhjälpas och som inte regleras i förordning nr 1348/2000 såsom den tolkats av domstolen, skall den nationella domstolen tillämpa den nationella processrätten samtidigt som den säkerställer förordningens fulla verkan med hänsyn till dess syfte.

(¹) EUT C 304, 13.12.2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 10 november 2005

i mål C-29/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (¹)

(Fördragsbrott — Artiklarna 8, 11.1 och 15.2 i direktiv 92/50/EEG — Förfaranda för offentlig upphandling av tjänster — Avtal om bortskaflande av avfall — Anbudsinfordran saknas)

(2006/C 10/05)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-29/04, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Wiedner) mot Republiken Österrike (ombud: M. Fruhmann), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 28 januari 2004, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordförande P. Jann samt domarna K. Schieman (referent), J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts och M. Ilešič, generaladvokat: L.A. Geelhoed,

justitiesekreterare: R. Grass, den 10 november 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster genom att Mödlings kommun har ingått ett avtal om bortskaflande av avfall utan att iaktta bestämmelserna om förfaranden och publicering i artikel 8 jämförd med artiklarna 11.1 och 15.2 i detta direktiv.

2) Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 71, 20.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 10 november 2005

i mål C-197/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (¹)

(Fördragsbrott — Skatter på konsumtion av tobaksvaror — Differentierat avgiftssystem för cigaretter och West Single Packs tobaksrullar)

(2006/C 10/06)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-197/04, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 30 april 2004, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Gross) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: C.-D. Quassowski, A. Tiemann och U. Forsthoff) har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna K. Lenaerts, E. Juhász, M. Ilešič och E. Levits (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Ferreira, den 10 november 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 b i rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror och artikel 2 första stycket i rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatt på cigaretter genom att tillämpa skattesatsen för finskuren tobak för rullning av cigaretter på tobaksrullar vilka säljs under namnet West Single Packs.

2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 168, 26.6.2004.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 10 november 2005

i mål C-316/04 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het bedrijfsleven): Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie mot College voor de toelating van bestrijdingsmiddelet (¹)

(Godkännande för utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel och biocidprodukter — Direktiv 91/414/EEG — Artikel 8 — Direktiv 98/8/EG — Artikel 16 — Medlemsstaternas behörighet under övergångsperioden)

(2006/C 10/07)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-316/04, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna), genom beslut av den 22 juli 2004 som inkom till domstolen den 26 juli 2004 i målet Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie mot College voor de toelating van bestrijdingsmiddelet, ytterligare deltagare i rättegången: 3M Nederland BV m.fl., har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J. Makarczyk, R. Schintgen, G. Arestis och J. Klučka (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Ferreira, den 10 november 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1) Artikel 16.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden skall tolkas så den inte innehåller en "standstill-skyldighet". Artiklarna 10 andra stycket EG och 249 tredje stycket EG samt direktiv 98/8 innebär dock att medlemsstaterna under den övergångsperiod som föreskrivs i artikel 16.1 i direktivet måste avhålla sig från att vidta åtgärder som allvarligt äventyrar det i direktivet föreskrivna resultatet.

2) Artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden skall tolkas så att om en medlemsstat godkänner ett växtskyddsmedel som innehåller verksamma ämnen som inte är upptagna i bilaga 1 till dir-

ektivet och som fanns på marknaden redan två år efter anmälan av detta direktiv släpps ut på marknaden inom sitt territorium är medlemsstaten inte skyldig att följa bestämmelserna i artikel 4 eller artikel 8.3 i direktivet.

3) Artikel 16.1 i direktiv 98/8 har samma innebörd som artikel 8.2 i direktiv 91/414.

4) Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra huruvida den bedömning som föreskrivs i artikel 25d.2 i 1962 års lag om bekämpningsmedel (Bestrijdingsmiddelenwet) i alla avseenden motsvarar omprövningen enligt artikel 8.3 i direktiv 91/414.

5) Artikel 8.3 i direktiv 91/414 skall tolkas så att den endast innehåller bestämmelser som avser tillhandahållande av uppgifter före en omprövning.

6) Det saknas skäl att besvara den första frågan.

(¹) EUT C 239, 25.9.2004.

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

den 10 november 2005

i mål C-385/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2001/16/EG — Transeuropeiska nät — Driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2006/C 10/08)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål C-385/04, **Europeiska gemenskapernas kommission** (ombud: W. Wils) mot **Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland** (ombud: C. White), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 7 september 2004, har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden K. Schiemann samt domarna K. Lenaerts och E. Levits (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 10 november 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

- 1) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.
- 2) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 262, 23.10.2004.

DOMSTOLENS BESLUT

(sjätte avdelningen)

den 15 september 2005

i mål C-112: Marlines SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Överklagande — Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) — Konkurrens — konkurrensbegränsande samverkan — Avtal mellan företag — Bevis för ett företags deltagande i möten mellan företag som äger rum i konkurrensbegränsande syfte)

(2006/C 10/09)

(Rättegångsspråk: grekiska)

I mål C-112/04 P, angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 3 mars 2004, Marlines SA (advokater: D. Papatheofanous och A. Anagnostou), i vilket den andra parten är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och T. Christoforou), har domstolen (sjätte avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden A. Borg samt domarna A. La Pergola och J.-P. Puissochet (referent), generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 15 september 2005 meddelat följande beslut:

- 1) Överklagandet ogillas, eftersom det i vissa delar är uppenbart att talan inte kan vinna bifall och att den i övriga delar inte kan uppstå till prövning.
- 2) Marlines SA skall ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

(¹) EUT C 106, 30.4.2004.

DOMSTOLENS BESLUT

(fjärde avdelningen)

den 6 oktober 2005

i mål C-328/04 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Bíróság): brottmål mot Attila Vajnai (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Tolkning av icke-diskrimineringsprincipen — Nationell bestämmelse enligt vilken det vid äventyr av påföljd är förbjudet att offentligt använda en symbol som föreställer en röd femuddig stjärna — Domstolen saknar behörighet)

(2006/C 10/10)

(Rättegångsspråk: ungerska)

I mål C-328/04, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Fővárosi Bíróság (Ungern), genom beslut av den 24 juni 2004, som inkom till domstolen den 28 juli 2004, i brottmålet mot **Attila Vajnai**, har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna K. Schiemann (referent) och E. Juhász, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 6 oktober 2005 meddelat följande beslut:

Det är uppenbart att Europeiska gemenskapernas domstol saknar behörighet att besvara den fråga som Fővárosi Bíróság (Ungern) har ställt genom beslut av den 24 juni 2004.

(¹) EUT C 262, 23.10.2004.

DOMSTOLENS BESLUT

(femte avdelningen)

den 16 september 2005

i mål C-342/04 P: Jürgen Schmoldt m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Överklagande — Byggprodukter — Harmoniserade tekniska standarder och föreskrifter — Standarder för värmeisolering)

(2006/C 10/11)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-342/04 P, angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 10 augusti 2004, **Jürgen**

Schmoldt, Dallgow-Döberitz (Tyskland), **Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV**, Berlin (Tyskland), **Kaefer Isolier-technik GmbH & Co. KG**, Bremen (Tyskland), (H.-P. Schneider, avocat), i vilket den andra parten är: **Europeiska gemenskapernas kommission**, (ombud: B. Schima, biträdd av: A. Böhlke, avocat), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna J. Makarczyk (referent) och P. Kūris, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 16 september 2005 meddelat följande beslut:

1) Överklagandet ogillas.

2) Jürgen Schmoldt, Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV och Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 262, 23.10.2004.

DOMSTOLENS BESLUT

(tredje avdelningen)

den 13 oktober 2005

i mål C-2/05 SA: Names BV mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Ansökan om tillstånd att kvarstadsbelägga egendom hos Europeiska gemenskapernas kommission)

(2006/C 10/12)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-2/05 SA, angående en ansökan om tillstånd att kvarstadsbelägga egendom hos Europeiska gemenskapernas kommission, som ingavs den 28 januari 2005, **Names BV**, Hazerswoude-Rijndijk (Nederländerna) (ombud: R. Nathan, avocat) mot **Europeiska gemenskapernas kommission** (ombud: J.-F. Pasquier och E. Manhaeve), har domstolen (tredje avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas och domarna J. Malenovský (referent), A. La Pergola, J.-P. Puissochet och A. Ó Caoimh, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 oktober 2005 meddelat följande beslut:

1) Skäl saknas att avgöra frågan.

2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 82, 2.4.2005.

DOMSTOLENS BESLUT

(tredje avdelningen)

den 13 oktober 2005

i mål C-3/05: Republiken Kazakstans statistikbyrå mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Ansökan om tillstånd att kvarstadsbelägga egendom hos Europeiska gemenskapernas kommission)

(2006/C 10/13)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-3/05, Republiken Kazakstans statistikbyrå, Almaty (Kazakstan) (ombud: R. Nathan) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-F. Pasquier och E. Manhaeve), angående en ansökan om tillstånd att kvarstadsbelägga egendom hos Europeiska gemenskapernas kommission, som ingetts den 28 januari 2005, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J. Malenovský (referent), A. La Pergola, J.-P. Puissochet och A. Ó Caoimh, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 oktober 2005 meddelat följande beslut:

1) Det saknas anledning att döma i saken.

2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 82, 2.4.2005.

DOMSTOLENS BESLUT

(tredje avdelningen)

den 13 oktober 2005

i mål C-4/05: Alt Ylmy – Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti
mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)(Ansökan om tillstånd att kvarstadsbelägga egendom hos
Europeiska gemenskapernas kommission)

(2006/C 10/14)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-4/05, Alt Ylmy – Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti, Ashgabat (Turkmenistan) (ombud: R. Nathan) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-F. Pasquier och E. Manhaeve), angående en ansökan om tillstånd att kvarstadsbelägga egendom hos Europeiska gemenskapernas kommission, som ingetts den 9 mars 2005, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J. Malenovský (referent), A. La Pergola, J.-P. Puissochet och A. Ó Caoimh, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 oktober 2005 meddelat följande beslut:

- 1) Det saknas anledning att döma i saken.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 106, 30.4.2005.

DOMSTOLENS BESLUT

(femte avdelningen)

den 6 oktober 2005

i mål C-256/05 (begäran om förhandsavgörande från
Telekom-Control-Kommission): Telekom Austria AG, före
detta Post & Telekom Austria AG (¹)(Tolkningsfrågor — Domstolens behörighet — Anhängiggörande
vid domstolen — Telekommunikationer — Kommunikationsnät
och kommunikationstjänster — Gemensamt regelverk — Marknad för
transittjänster)

(2006/C 10/15)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-256/05, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Telekom-Control-

Kommission (Österrike), genom beslut av den 13 juni 2005, som inkom till domstolen den 17 juni 2005, i målet **Telekom Austria AG, före detta Post & Telekom Austria AG**, har domstolen (femte avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta, samt domarna P. Kūris (referent) och G. Arestis, generaladvokat: J. Kokott, justitiesekreterare: R. Grass, den 6 oktober 2005 meddelat följande beslut:

Europeiska gemenskapernas domstol är uppenbart obehörig att besvara den fråga som ställts av **Telekom-Control-Kommission** genom beslut av den 13 juni 2005.

(¹) EUT C 205, 20.8.2005.

Överklagande, ingivet den 5 oktober 2005 av Polyelectrolyte Producers Group, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 22 juli 2005 i mål T-376/04: Polyelectrolyte Producers Group mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-368/05 P)

(2006/C 10/16)

(Rättegångsspråk: engelska)

Polyelectrolyte Producers Group, Bryssel (Belgien), har den 5 oktober 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 22 juli 2005 i mål T-376/04: Polyelectrolyte Producers Group mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av Koen Van Maldegem och Claudio Mereu, båda i egenskap av ombud.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning och bifalla detta,
- upphäva förstainstansrättens beslut av den 22 juli 2005 i mål T-376/04,
- förklara att den talan som klaganden väckt i mål T-376/04 kan tas upp till sakprövning,
- pröva talan i sak eller i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten,
- förplikta Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att förstainstansrättens beslut att avvisa talan skall upphävas av följande skäl:

- a) förstainstansrättens beslut är otillräckligt motiverat,
- b) förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättsrättslämpning vid bedömningen av de faktiska omständigheterna i målet,
- c) rätten till ett fullständigt och verksamt rättsligt skydd liksom rätten att bli hörd åsidosatts i beslutet.

Talan mot Republiken Italien väckt den 7.10.2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-371/05)

(2006/C 10/17)

(Rättegångspråk: italienska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 7.10.2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av C. Cattabriga, samt av X. Lewis och L. Visaggio, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 92/50/EEG, och särskilt enligt artiklarna 11 och 15.2 i det direktivet, genom att Mantova kommun genom direkt tilldelning utan föregående publicering av ett meddelande om upphandling i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* har anförtrott bolaget A.S.I. S.p.A. uppgiften att administrera, förvalta och utveckla kommunens datatjänster.
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Som en följd av ett klagomål fick kommissionen kännedom om det avtal som ingicks den 2 december 1997, genom vilket Mantova kommun genom direkt tilldelning utan föregående publicering av ett meddelande om upphandling anförtrott bolaget Azienda Servizi Informativi (A.S.I.), i vilket kommunen är delägare, uppgiften att administrera, förvalta och utveckla kommunens datatjänster. Avtalet löper under femton år, till och med den 31 december 2012.
2. Kommissionen anser att den omständigheten att bolaget A.S.I. S.p.A. har tilldelats ett kontrakt avseende Mantova kommuns datatjänster utgör offentlig upphandling av tjänster, vilket omfattas av rådets direktiv 92/50/EEG⁽¹⁾ av

den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster. I förevarande fall var det därför nödvändigt att genomföra ett upphandlingsförfarande i enlighet med nämnda direktiv och framför allt att tillse att en föregående publicering av ett meddelande om upphandling i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* gjordes enligt artiklarna 11 och 15.2 i samma direktiv.

3. Enligt sökanden har de italienska myndigheterna, mot bakgrund av de omfattande juridiska band som konstaterats föreligga mellan kommunen och det ifrågasvarande bolaget och den verksamhet som detta bolag bedriver, inte belägg för att göra gällande att den ifrågasvarande tilldelningen av kontrakt utgör en utslutande intern (eller "In House Providing") angelägenhet, som undantagits från tillämpningsområdet för gemenskapsdirektiven avseende offentlig upphandling.

⁽¹⁾ EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 26 juli 2005 i målet mellan A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) och Autohaus Hilgert GmbH (C-377/05) och Bayerische Motorenwerke AG

(målen C-376/05 och C-377/05)

(2006/C 10/18)

(Rättegångspråk: tyska)

Bundesgerichtshof (Tyskland) begär genom beslut av den 26 juli 2005, som inkom till domstolens kansli den 12 oktober 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) och Autohaus Hilgert GmbH (C-377/05) och Bayerische Motorenwerke AG beträffande följande frågor:

- 1) Skall artikel 5.3 första stycket första strecksatsen i kommissionens förordning (EG) nr 1475/95⁽¹⁾ av den 28 juni 1995 om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på vissa grupper försäljnings- och serviceavtal för motorfordon (nedan kallad förordning nr 1475/95) tolkas så att ett behov av omorganisation av hela eller en väsentlig del av säljorganisationen, och den medföljande rätten för leverantören att med ett års uppsägningstid säga upp avtal med återförsäljare som ingår i hans säljorganisation, också kan anses föreligga när omfattande ändringar av det säljssystem som dittills använts av leverantören och hans återförsäljare, som är anpassat till förordning nr 1475/95 och undantogs genom denna förordning, blivit nödvändiga på grund av ikraftträdandet av

kommissionens förordning (EG) nr 1400/2002 ⁽²⁾ av den 31 juli 2002 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden inom motorfordonssektorn (nedan kallad förordning nr 1400/2002)?

2) För det fall den första frågan skall besvaras nekande:

Skall artikel 4 i förordning (EG) nr 1400/2002 tolkas så att förekomsten av sådana konkurrensbegränsande bestämmelser i avtal om försäljning av motorfordon som enligt denna förordning är av sådan art att de utgör särskilt allvarliga begränsningar ("svartlistade klausuler") undantagsvis inte medför att undantaget från förbudet i artikel 81.1 upphör att gälla för samtliga konkurrensbegränsande bestämmelser i avtalet efter den 30 september 2003 då den ettåriga övergångsperiod som föreskrivs i artikel 10 i nämnda förordning löpte ut, om avtalet ingicks när förordning nr 1475/95 var i kraft och är anpassat till bestämmelserna i denna förordning samt undantogs genom denna?

Gäller detta även när den ogiltighet som följer för samtliga konkurrensbegränsande avtalsbestämmelser enligt gemenskapsrätten resulterar i att avtalet om försäljning blir ogiltigt i sin helhet enligt nationell rätt?

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 25.

⁽²⁾ EGT L 203, s. 30.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Consiglio di Stato av den 19 april 2005 i målet mellan, å ena sidan, Centro Europa 7 Srl och, å andra sidan, Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni och Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni

(mål C-380/05)

(2006/C 10/19)

(Rättegångsspråk: italienska)

Consiglio di Stato, begär genom beslut av den 19 april 2005, som inkom till domstolens kansli den 18 oktober 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan, å ena sidan, Centro Europa 7 Srl och, å andra sidan, Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni och Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni beträffande följande frågor:

1) Skall artikel 10 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken det hänvisas till i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen, anses säkerställa mångfald i fråga om extern information inom TV-branschen, vilket medför en

skyldighet för medlemsstaterna att säkerställa en verklig mångfald och konkurrens inom branschen, en konkurrens som grundas på antitrustregler som med hänsyn till den tekniska utvecklingen säkerställer tillträde till näten och en mångfald av aktörer, varför det inte är möjligt att tillåta en duopolistisk ordning på marknaden?

2) Krävs det enligt de bestämmelser i EG-fördraget som säkerställer friheten att tillhandahålla tjänster och konkurrens, såsom dessa tolkats av kommissionen i tolkningsmeddelandet av den 29 april 2000 om koncessioner enligt EG-rätten, att principerna för tilldelning av koncessioner skall kunna säkerställa en icke-diskriminerande likabehandling, liksom insyn, proportionalitet och respekt för enskildas rättigheter? Står bestämmelserna i italiensk rätt, däribland artikel 3.7 i lag nr 249/1997 och artikel 1 i lagdekret nr 352 av den 24 december 2003, omvandlat till lag nr 112/2004 (Gasparrilagen), i strid med dessa bestämmelser och principer i fördraget, genom att det enligt de nationella bestämmelserna är tillåtet för företag som driver televisionsnät som överskrider antitrustreglernas gränser att fortsätta bedriva sin verksamhet, vilket har medfört att sådana aktörer som klagandebolaget utestängts från marknaden genom att de, trots att de innehar vederbörlig koncession som tilldelats efter ett regelrätt urvalsförfarande, inte har kunnat bedriva den verksamhet som koncessionen avser på grund av att de inte har tilldelats några frekvenser (på grund av att frekvenserna är otillräckliga eller på grund av bristen på frekvenser, vilket beror på att de företag som har så kallade överskottsnet fortsätter att bedriva sin verksamhet)?

3) Följer det av artikel 17 i direktiv 2002/20/EG ⁽¹⁾ (auktorisationsdirektivet) att direktivet från och med den 25 juli 2003 har direkt effekt i den nationella rättsordningen och innebär artikeln en skyldighet för den medlemsstat som utfärdat koncessioner för TV-sändningsverksamhet (inbegripet rätten att installera kommunikationsnät eller tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster eller nyttjanderätten till frekvenser) att anpassa koncessionerna till gemenskapsbestämmelserna? Innebär denna skyldighet att det är nödvändigt att faktiskt tilldela de frekvenser som krävs för att kunna bedriva verksamheten?

4) Skall bestämmelser om ett generellt medgivande som föreskrivs i nationell rätt (artikel 23.5 i lag nr 112/2004), vilka – genom att tillåta att så kallade överskottsnet som inte valts ut genom ett urvalsförfarande fortsätter med sin sändningsverksamhet – medför att andra företags rättigheter enligt gemenskapslagstiftningen påverkas (artikel 17.2 i direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002, det så kallade auktorisationsdirektivet) och att de förhindras att bedriva sin verksamhet trots att de tilldelats en koncession efter ett urvalsförfarande, anses stå i strid med artikel 9 i ramdirektivet 2002/21/EG ⁽²⁾ och artikel 5 i auktorisationsdirektivet, i vilka det föreskrivs att tilldelningen skall ske genom ett öppet och icke-diskriminerande förfarande med god insyn (artikel 5) som är baserat på objektiva, öppna redovisade, icke-diskriminerande och proportionella kriterier (artikel 9)?

- 5) Innebär artikel 9 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), artiklarna 5.2 andra stycket och 7.3 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet) samt artikel 4 i direktiv 2002/77/EG^(?) en skyldighet för medlemsstaterna att, i vart fall från och med den 25 juli 2003 (se artikel 17 i auktorisationsdirektivet), se till att den faktiska användningen av frekvenser upphör (drift av system utan koncession eller tillstånd som utfärdats efter en jämförelse av de sökande) med avseende på verksamhet för TV-sändning, som den som bedrivits, så att det inte är tillåtet att bedriva sådan verksamhet utan en korrekt planering av etern och utan att detta är ägnat att öka mångfalden, vilket dessutom står i strid med de koncessioner som medlemsstaten har tilldelat efter ett urvalsförfarande?
- 6) Kunde och kan undantaget i artikel 5.2 andra stycket i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet) och artikel 4 i direktiv 2002/77/EG åberopas av medlemsstaten endast med hänvisning till skyddet för informationsmångfalden och för att säkerställa skyddet för kulturell eller språklig mångfald, och inte till förmån för de företag som driver nät som överskrider de gränser i antitrustreglerna som redan föreskrivs i den nationella lagstiftningen?
- 7) Måste medlemsstaten, för att kunna använda sig av det undantag som föreskrivs i artikel 5 i direktiv 2002/20/EG, ange vilka syften som faktiskt eftersträvas genom de nationella undantagsbestämmelserna?
- 8) Kan undantaget, förutom när det gäller koncessionshavaren för public service TV (RAI i Italien), även vara tillämpligt till förmån för privata aktörer som inte tilldelats en koncession efter ett urvalsförfarande och till nackdel för företag som däremot i vederbörlig ordning tilldelats koncession efter ett urvalsförfarande?
- 9) Skall de gemenskapsrättsliga bestämmelser i fördragen och sekundärrätten som syftar till att säkerställa en verklig konkurrens (workable competition) även inom televisionsbranschen, anses medföra en skyldighet för den nationella lagstiftaren att avhålla sig från att förlänga de gamla övergångsbestämmelserna avseende analoga sändningar i samband med övergången till digitala marksändningar, eftersom det endast är vid en "nedsläckning" av analoga sändningar (med den följande allmänna övergången till digital teknik) som det frekvensutrymme som frigörs skulle kunna omallokeras till olika användningar, medan det, när det enbart är fråga om att inleda processen för övergång till digitala marksändningar, uppstår en risk för att bristen på frekvensutrymme ytterligare förvärras på grund av att analoga och digitala sändningar parallellsänds (simulcast)?
- 10) Skall slutligen skyddet för mångfald i fråga om informationskällor och konkurrensen inom televisionsbranschen som garanteras i gemenskapsrätten anses säkerställt genom nationella bestämmelser – såsom de som föreskrivs i lag nr 112/2004 – vilka föreskriver en ny gräns på 20 procent av resurserna som hör samman med ett nytt och mycket omfattande kriterium (det så kallade integrerade kommunikationssystemet, IKS: artikel 2 [g]; artikel 15 i lag nr 112/

2004) som även omfattar verksamhet som inte inverkar på mångfalden i fråga om informationskällor, när den "relevanta marknaden" enligt antitrustreglerna normalt definieras genom att de olika marknaderna inom televisionsbranschen särskiljs, genom att det även görs åtskillnad mellan betal-TV och avgiftsfri TV via etern (se bland annat kommissionens beslut av den 21 mars 2000 i ärende COMP/JV.37 – BSKYB/Kirch Pay TV, förordning (EEG) nr 4064/89, fusionsförfarande, och av den 2 april 2003 i ärende COMP/M.2876 – NEWSCORP/TELEPIU', förordning (EEG) nr 4064/89, fusionsförfarande)?

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽³⁾ EGT L 249, 17.9.2002, s. 21.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av cour d'appel de Bruxelles av den 13 oktober 2005 i målet mellan De Landtsheer Emmanuel SA och Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) och Veuve Clicquot Ponsardin SA

(mål C-381/05)

(2006/C 10/20)

(Rättegångsspråk: franska)

cour d'appel de Bruxelles begär genom beslut av den 13 oktober 2005, som inkom till domstolens kansli den 19 oktober 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan De Landtsheer Emmanuel SA och Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) och Veuve Clicquot Ponsardin SA beträffande följande frågor:

- 1) Omfattar definitionen av jämförande reklam reklammeddelanden i vilka annonsören endast hänvisar till en typ av produkt på det sättet att det för detta fall skall anses att ett sådant meddelande hänvisar till samtliga företag som erbjuder denna typ av produkt och att vart och ett av dessa företag kan hävda att det har identifierats?
- 2) För att fastställa om det föreligger ett konkurrensförhållande mellan annonsören och det företag som det hänvisas till i den mening som avses i artikel 2a i direktivet:
 - a. Skall det, bland annat på grundval av jämförelsen av artikel 2a med artikel 3a b, anses att med konkurrent i den mening som avses i denna bestämmelse avses varje företag som kan identifieras genom reklamen oavsett vilka produkter eller tjänster som företaget erbjuder?

- b. För det fall svaret på föregående fråga blir nekande och det ställs andra krav för att påvisa ett konkurrensförhållande, skall då det aktuella läget på marknaden beaktas liksom de konsumtionsvanor som existerar inom gemenskapen, eller skall även möjligheten att dessa vanor förändras beaktas?
- c. Skall undersökningen begränsas till den del av gemenskapsterritoriet där reklamen sprids?
- d. Skall konkurrensförhållandet fastställas utifrån de olika typer av produkter som ingår i jämförelsen och det sätt varpå dessa olika typer av produkter generellt uppfattas, eller skall det vid bedömningen av i vilken mån produkterna kan ersätta varandra även tas hänsyn till de särskilda kännetecken för den produkt som annonsören avser att marknadsföra i sin omtvistade reklam och den bild som annonsören avser att ge av produkten?
- e. Är kriterierna för fastställelse av att det föreligger ett konkurrensförhållande i den mening som avses i artikel 2.2a och kriterierna för kontroll av huruvida jämförelsen uppfyller det villkor som anges i artikel 3a b identiska?
- 3) Följer det av jämförelsen av artikel 2.2a i direktiv 84/450 ⁽¹⁾ med artikel 3a i det direktivet:
- a. antingen att all jämförande reklam som gör det möjligt att identifiera en typ av produkter är otillåten under antagandet att angivelsen inte medger identifikation av en konkurrent eller av produkter som denne erbjuder?
- b. eller att lagenligheten av en jämförelse skall prövas mot bakgrund av enbart andra nationella bestämmelser än de som införlivar direktivets bestämmelser om jämförande reklam, vilket skulle kunna leda till ett mindre omfattande skydd för konsumenten eller de företag som erbjuder den typ av produkt som jämförs med den produkt som annonsören erbjuder?
- 4) Kan det, för det fall att det kan fastställas att det förekommit jämförande reklam i den mening som avses i artikel 2.2a, utläsas av artikel 3a punkt 1f i direktivet att alla jämförelser som för produkter som inte har någon ursprungsbeteckning hänvisar till produkter som har en ursprungsbeteckning, är olagliga?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 84/450 av den 10 september 1984 om vilseledande och jämförande reklam (EGT L 250, s. 17) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/55/EG av den 6 oktober 1997 (EGT L 290, s. 18)

Begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation i Belgien enligt beslut av den 7 oktober 2005 i målet mellan Raffaele Talotta och belgiska staten

(mål C-383/05)

(2006/C 10/21)

(Rättegångsspråk: franska)

Cour de cassation i Belgien begär genom beslut av den 7 oktober 2005, som inkom till domstolens kansli den 24 oktober 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Raffaele Talotta och belgiska staten beträffande följande fråga:

Skall artikel 43 – tidigare artikel 52 – i EG-fördraget tolkas så att den utgör ett hinder för en sådan bestämmelse i nationell rätt som artikel 182 i den belgiska kungliga förordningen av den 27 augusti 1993 om genomförande av artikel 342 § 2 i 1992 års belgiska inkomstskattelag (Code des impôts sur les revenus 1992), vilken innebär att ett minimiunderlag för beskattning tillämpas enbart på personer som inte har hemvist i landet?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av 28 september 2005 i målet mellan Color Drack GmbH och Lexx International Vertrieb GmbH

(mål C-386/05)

(2006/C 10/22)

(Rättegångsspråk: tyska)

Oberste Gerichtshof begär genom beslut av den 28 september 2005, som inkom till domstolens kansli den 24 oktober 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Color Drack GmbH och Lexx International Vertrieb GmbH beträffande följande fråga:

Skall artikel 5.1 b i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) tolkas på så sätt att säljaren av varor, vilken är bosatt i en medlemsstat och som enligt ett avtal levererat varorna till köparen, vilken är bosatt i en annan medlemsstat, på olika orter i den medlemsstaten, kan instämmas av köparen vid domstol på någon av dessa platser (uppfyllelseorter) – eventuellt den som käranden väljer – avseende en rätt enligt avtalet som avser samtliga (del)leveranser?

inseminationsstationerna i Frankrike har monopol på till följd av bland annat två bestämmelser i den franska lagstiftningen.

För tillhandahållande av tjänster för artificiell insemination råder, faktiskt och rättsligt, monopol i Frankrike till förmån för inseminationsstationer som inte tillåter personer från andra medlemsstater som tillhandahåller inseminationstjänster att utöva denna verksamhet, oavsett om det sker genom egen verksamhet eller genom tillhandahållande av tjänster. De franska myndigheterna har angett att sanitära skäl som, enligt dessa, motiverar att nationella bestämmelser införs eller bibehålls, som är så stränga att de faktiskt upphäver de två friheter som föreskrivs i fördraget, trots att kommissionen dels ifrågasätter de skäl som anförts, dels anser att begränsningarna i vilket fall som helst är oproportionerliga i förhållande till det sanitära mål som är den huvudsakliga anledningen till att de har införts.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 27 oktober 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-389/05)

(2006/C 10/23)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 oktober 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av A. Bordes, i egen skap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG, genom att enbart tillåta sådana "inseminationsstationer" som är godkända i Frankrike ombesörja artificiell insemination av nötkreatur, och
- 2) förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artiklarna 43 EG och 49 EG rör etableringsrätten respektive friheten att tillhandahålla tjänster. I artikel 46 föreskrivs dessutom att bestämmelserna i detta kapitel och åtgärder som vidtagits med stöd av dessa inte skall hindra tillämpning av bestämmelser i lagar och andra författningar som föreskriver särskild behandling av utländska medborgare och som grundas på hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa. Denna bestämmelse är emellertid inte tillämplig i förevarande fall. Kommissionens anmärkning rör nämligen inte några bestämmelser som särskilt gäller andra medlemsstaters medborgare som önskar bedriva inseminationsverksamhet i Frankrike, utan det förhållandet att det *de jure* och *de facto* är omöjligt för dessa gemenskapsmedborgare att bedriva sådan verksamhet, som

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Hamburg av den 30 augusti 2005 i målet mellan Jan de Nul N.V. och Hauptzollamt Oldenburg

(mål C-391/05)

(2006/C 10/24)

(Rättegångsspråk: tyska)

Finanzgericht Hamburg begär genom beslut av den 30 augusti 2005, som inkom till domstolens kansli den 31 oktober 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Jan de Nul N.V. och Hauptzollamt Oldenburg beträffande följande frågor:

- 1) Hur skall begreppet gemenskapens farvatten, i den mening som avses i artikel 8.2 b i direktiv 92/81,⁽¹⁾ avgränsas i förhållande till begreppet inre vattenväg i den mening som avses i artikel 8.1 c första meningen i direktiv 92/81?
- 2) Skall verksamhet med ett sugmudderverk med lastutrymme (Hopperbagger) sammantaget betraktas som sjöfart i den mening som avses i artikel 8.1 c första meningen i direktiv 92/81 eller skall åtskillnad göras mellan de olika aktiviteterna som utförs under insatsen?

⁽¹⁾ EGT L 316, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Symvoulio tis Epikrateias av den 30 juni 2005 i målet mellan Alevizos och Ypourgos Oikonomikon

(mål C-392/05)

(2006/C 10/25)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Symvoulio tis Epikrateias, begär genom beslut av den 30 juni 2005, som inkom till domstolens kansli den 31 oktober 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Alevizos och Ypourgos Oikonomikon beträffande följande fråga:

”Omfattas offentliganställda tjänstemän, officerare, under-officerare och soldater inom den väpnade armén, säkerhetstjänsten och hamnförvaltningen, i likhet med andra arbetstagare, av bestämmelserna i artikel 6 i rådets direktiv 83/183/EEG och kan de därigenom få en ’normal hemvist’ i ett annat land där de vistas minst 185 dygn per kalenderår för att utföra en yrkesrelaterad uppgift av tidsbegränsad varaktighet, eller fortsätter de även under den tid uppdraget i det andra landet varar att ha sin normala hemvist i Grekland oberoende av det faktum att de överfört sin personliga och yrkesmässiga anknytning till det andra landet?”

Talan mot Republiken Österrike väckt den 4 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-393/05)

(2006/C 10/26)

(Rättegångsspråk: tyska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 november 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Enrico Traversa och Gerald Braun, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG, genom att kräva att privata kontrollorgan inom området för ekologiskt jordbruk, som har sitt skatterättsliga hemvist och har godkänts i en annan medlemsstat, måste ha ett kontor eller något annat fast driftsställe i Österrike, för att kunna utöva sin verksamhet i Österrike,

- 2) förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De österrikiska myndigheterna kräver att alla kontrollorgan inom området för ekologiskt jordbruk, som har sitt skatterättsliga hemvist och har godkänts i en annan medlemsstat, även skall ha en filial eller ett driftsställe i Österrike för att kunna bedriva verksamhet i Österrike. Detta krav strider mot friheten att tillhandahålla tjänster, eftersom det innebär att företag som är hemmahörande i andra medlemsstater inte kan tillhandahålla tjänster i Österrike.

Med frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 EG avses nämligen en rätt att utan hinder från en medlemsstat tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat, utan att ha ett fast driftsställe i den staten. För att säkerställa friheten att tillhandahålla tjänster krävs – enligt fast rättspraxis – inte bara att all diskriminering på grund av nationalitet skall förbjudas utan även att alla inskränkningar som innebär att den verksamhet som utövas av en tjänsteleverantör, som har sitt skatterättsliga hemvist i en annan medlemsstat där han tillhandahåller liknade tjänster i enlighet med lag, förbjuds, hindras eller blir mindre attraktiv skall avskaffas. Artikel 49 EG utgör därför hinder för en nationell lagstiftning eller en administrativ praxis som innebär att en tjänsteleverantörs möjlighet att fritt tillhandahålla tjänster inskränks utan sakliga skäl.

De grunder som har åberopats av Republiken Österrike, nämligen att kontrollorganen utövar offentlig makt och allmänintresset, kan inte motivera dessa inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster. Grunden avseende utövande av offentlig makt – som motivering för den aktuella inskränkningen av friheten att tillhandahålla tjänster – är endast rättsenlig och godtagbar om det rör sig om en verksamhet som är direkt och specifikt förenad med utövandet av offentlig makt. Kontrollorganen är emellertid inga myndigheter, de kan inte genomdriva sanktioner med tvång, de utfärdar inga offentliga dokument och det rättsliga förhållandet mellan ett kontrollorgan och en producent är civilrättsligt.

Allmänintresset hotas inte av att ett kontrollorgan inte har något driftsställe i Österrike, eftersom en effektiv kontroll, enligt kriterierna i gemenskapsrätten, utövas genom att kontrollorganen skall godkännas och granskas av myndigheterna i den stat som godkänt dem. I förevarande fall finns dessutom gemenskapsrättsliga samordnings- och harmoniseringsbestämmelser som säkerställer att det av Republiken Österrike åberopade intresset tillgodoses enligt samma standarder även i andra medlemsstater.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Viterbo av den 25 oktober 2005 i brottmålet mot Antonello D'Antonio m.fl.

(mål C-395/05)

(2006/C 10/27)

(Rättegångsspråk: italienska)

Tribunale di Viterbo begär genom beslut av den 25 oktober 2005, som inkom till domstolens kansli den 10 november 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmålet mot Antonello D'Antonio m.fl. beträffande följande fråga:

— Utgör artiklarna 4.1 och 4a i lag 401/89 i ändrad lydelse, vari för närvarande föreskrivs att endast italienska innehavare av en koncession avseende offentliga tjänster, och således inte utländska bookmakare, får bedriva sådan verksamhet som är i fråga i förevarande mål, ett åsidosättande av den fria konkurrensen, friheten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten enligt artiklarna 31 EG, 86 EG, 43 EG och 48 EG?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Palermo av den 19 oktober 2005 i brottmålet mot Maria Grazia Di Maggio och Salvatore Buccola

(mål C-397/05)

(2006/C 10/28)

(Rättegångsspråk: italienska)

Tribunale di Palermo begär genom beslut av den 19 oktober 2005, som inkom till domstolens kansli den 14 november 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmålet mot Maria Grazia Di Maggio och Salvatore Buccola beträffande följande frågor:

- 1) Skall en nationell reglering som föreskriver straffsanktionerade förbud mot att utöva verksamhet avseende upptagande av vad utan tillstånd från polisen anses utgöra en inskränkning i etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster som fastställs i artiklarna 43 EG och 49 EG?
- 2) Uppfyller kravet på tillstånd från polismyndigheten i enlighet med artikel 88 i italienska TULPS samtliga villkor

som enligt domstolen skall vara uppfyllda för att en inskränkning i etableringsrätten skall vara motiverad?

- 3) Skall den påföljd som föreskrivs i artikel 4.4a i lag nr 401/89 anses vara ändamålsenlig, stå i proportion till sitt syfte och, framför allt, vara icke diskriminerande i förhållande till dataöverföringscentraler som bedriver verksamhet i Italien och som är knutna till bookmakern Stanley L.T.D., med säte i Liverpool, även om kontrollerna avseende dessa centraler i huvudsak är identiska med kontrollerna avseende de italienska koncessionsinnehavarna, vilka måste erhålla en licens från polismyndigheten, som enligt den italienska högsta domstolen har till syfte att förhindra att kriminella organisationer etablerar sig i den sektor som är i fråga i begäran om förhandsavgörande och i sektorn för spelverksamhet?

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 november 2005 av Europaparlamentet

(mål C-403/05)

(2006/C 10/29)

(Rättegångsspråk: franska)

Europaparlamentet har den 17 november 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av R. Passos, E. Waldherr och K. Lindahl, samtliga i egenskap av ombud.

Europaparlamentet yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara beslutet att godkänna ett projekt rörande gränssäkerhet i Filippinerna som skall finansieras genom budgetpost 19 10 02 i Europeiska gemenskapernas allmänna budget (Philippine Border Management Project; nr ASIA/2004/016-924), vilket antogs i enlighet med förordning (EEG) nr 443/92 om finansiellt och tekniskt bistånd till och ekonomiskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika, ⁽¹⁾ och
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europaparlamentet yrkar att kommissionens beslut skall ogiltigförklaras på grund av att kommissionen har överskridit sina genomförandebefogenheter.

Det huvudsakliga syftet med det ifrågasatta beslutet är att bekämpa terrorism genom att genomföra Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1373 (2001) om kampen mot terrorism. Syftet med förordning nr 443/92 är däremot att bidra till utvecklingen genom finansiellt, tekniskt och ekonomiskt samarbete. De genomförandebefogenheter som delegerats genom denna grundrättsakt ger kommissionen i uppgift att sköta administrationen, det finansiella och tekniska biståndet samt det ekonomiska samarbetet. En åtgärd som är avsedd att hjälpa den filippinska regeringen att höja säkerheten vid landets gränser, i syfte att bekämpa terrorism, överskrider de genomförandebefogenheter som föreskrivs i grundrättsakten och är därför rättsstridig.

Det ifrågasatta beslutet har inte offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Europaparlamentet fick kännedom om beslutets fullständiga lydelse först den 9 september 2005.

(¹) EGT L 52, 27.2.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 19, s. 150.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 17 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-404/05)

(2006/C 10/30)

(Rättegångsspråk: tyska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 17 november 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Enrico Traversa och Gerald Braun, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG, genom att kräva att privata kontrollorgan inom området för ekologiskt jordbruk, som har sitt skatterättsliga hemvist och har godkänts i en annan medlemsstat, måste ha ett kontor eller något annat fast driftsställe i Tyskland, för att kunna utöva sin verksamhet i Tyskland,
- 2) förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De tyska myndigheterna kräver att alla kontrollorgan inom området för ekologiskt jordbruk, som har sitt skatterättsliga hemvist och har godkänts i en annan medlemsstat, även skall ha en filial eller ett driftsställe i Tyskland, för att kunna bedriva verksamhet i Tyskland. Detta krav strider mot friheten att tillhandahålla tjänster, eftersom det innebär att företag som är hemmahörande i andra medlemsstater inte kan tillhandahålla tjänster i Tyskland.

Med frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 EG avses nämligen en rätt att utan hinder från en medlemsstat tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat, utan att ha ett fast driftsställe i den staten. För att säkerställa friheten att tillhandahålla tjänster krävs – enligt fast rättspraxis – inte bara att all diskriminering på grund av nationalitet skall förbjudas utan även att alla inskränkningar som innebär att den verksamhet som utövas av en tjänsteleverantör, som har sitt skatterättsliga hemvist i en annan medlemsstat där han tillhandahåller liknade tjänster i enlighet med lag, förbjuds, hindras eller blir mindre attraktiv skall avskaffas. Artikel 49 EG utgör därför hinder för en nationell lagstiftning eller en administrativ praxis som innebär att en tjänsteleverantörs möjlighet att fritt tillhandahålla tjänster inskränks utan sakliga skäl.

De grunder som har åberopats av Tysklands regering, nämligen att kontrollorganen utövar offentlig makt och allmänintresset, kan inte motivera dessa inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster. Grunden avseende utövande av offentlig makt – som motivering för den aktuella inskränkningen av friheten att tillhandahålla tjänster – är endast rättsenlig och godtagbar om det rör sig om en verksamhet som är direkt och specifikt förenad med utövandet av offentlig makt. Även om delstaterna har tilldelat kontrollorganen vissa myndighetsuppgifter och de även har möjlighet att med tvång genomdriva de sanktioner som föreskrivs i förordningen, är dessa omständigheter inte relevanta i gemenskapsrättsligt hänseende och kan inte ändra det förhållandet att ett kontrollorgans gemenskapsrättsligt reglerade verksamhet skall kunna utövas i Tyskland inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster av alla kontrollorgan som har godkänts i en annan medlemsstat i enlighet med detta regelverk.

Allmänintresset hotas inte av att ett kontrollorgan inte har något driftsställe i Tyskland, eftersom en effektiv kontroll, enligt kriterierna i gemenskapsrätten, utövas genom att kontrollorganen skall godkännas och granskas av myndigheterna i den stat som godkänt dem. I förevarande fall finns dessutom gemenskapsrättsliga samordnings- och harmoniseringsbestämmelser som säkerställer att det av Tysklands regering åberopade intresset tillgodoses enligt samma standarder även i andra medlemsstater.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 21 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-409/05)

(2006/C 10/31)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 november 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av D. Triantafyllou, kommissionens juridiske rådgivare, och G. Wilms, rättstjänsten, med delgivningsadress i Luxemburg.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

- förklara att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 9, 10 och 11 i förordning nr 1552/89 ⁽¹⁾ fram till den 31 maj 2000 och förordning nr 1150/2000 ⁽²⁾ efter nämnda datum genom att inte beräkna och betala in egna medel som uteblivit med anledning av tullbefriad import av krigsmateriel och att inte betala dröjsmålsränta till kommissionen för den uteblivna inbetalningen av egna medel, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Svaranden har inte visat att betalningen av nedsatta avgifter (eller nolltaxa) väsentligt skulle skada det nationella försvaret i den mening som avses i artikel 296 EG.
- Skyddet för militärhemligheter fritar i princip inte svaranden från skyldigheten att beräkna och betala avgifter.
- Svaranden kan inte åberopa skydd för berättigade förväntningar på grund av att talan väckts för sent.
- Svarandens underlåtenhet att uppfylla sina ekonomiska finansiella skyldigheter gentemot gemenskapen försämrar på ett rättsstridigt vis situationen för de andra medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 155, s. 1 (svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41).

⁽²⁾ EGT L 130, s. 1.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 23 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-414/05)

(2006/C 10/32)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 november 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av B. Stomsky i egenskap ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2003/94/EG av den 8 oktober 2003 om fastställande av principer och riktlinjer för god tillverkningssed i fråga om humanläkemedel och prövningsläkemedel för humant bruk ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet,
- och
2. fastställa att Republiken Frankrike under alla omständigheter underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2003/94/EG av den 8 oktober 2003 om fastställande av principer och riktlinjer för god tillverkningssed i fråga om humanläkemedel och prövningsläkemedel för humant bruk genom att inte underrätta kommissionen om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet,
 3. förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 30 april 2004.

⁽¹⁾ EUT L 262, 14.10.2003, s. 22.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 24 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-416/05)

(2006/C 10/33)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 november 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av C.F Durand och F. Simonetti, båda i egenskap av ombud med delgivningsadress i Luxemburg

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 228.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen genom att inte vidta de åtgärder som krävs för att följa Europeiska gemenskapernas domstols dom av den 2 oktober 2003 i mål C-89/03 angående underlåtenheten att införliva direktiv 93/15/EEG⁽¹⁾ med luxemburgsk rätt,
- 2) förlikta Storhertigdömet Luxemburg att till kommissionen på kontot "Gemenskapens egna medel" betala vite med 9 000 euro per dags försening med att verkställa domen i mål C-89/03, beräknat från dagen när dom meddelas i föreliggande mål till dess att domen i mål C-89/03 har verkställts,
- 3) förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Domstolen fastslog följande i dom av den 2 oktober 2003 i mål C-89/03, Europeiska gemenskaperna kommission mot Storhertigdömet Luxemburg: "Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/15/EEG av den 5 april 1993 om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet."

Kommissionen påminde genom skrivelse av den 7 november 2003 de luxemburgska myndigheterna om domen av den 2 oktober 2003 och anmodade dessa att meddela den de åtgärder som vidtagits för att följa denna dom.

De luxemburgska myndigheterna svarade att ett förslag till storhertiglig förordning skulle föreligga senast i november 2004.

Kommissionen utfärdade den 14 december 2004 ett motiverat yttrande och anmodade Storhertigdömet Luxemburg att inom

två månader vidta nödvändiga åtgärder för att följa detta yttrande.

De luxemburgska myndigheterna meddelade i skrivelse av den 19 september 2005 att Conseil d'Etat i sitt yttrande av den 12 oktober 2004 uppgett att bestämmelserna i den föreslagna förordningen enligt författningen skulle meddelas i lag.

Enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över har Storhertigdömet Luxemburg fortfarande inte införlivat det aktuella direktivet.

Kommission har i sin ansökan i enlighet med artikel 228 andra stycket andra meningen EG angett det standardbelopp eller det vite som den med hänsyn till omständigheterna anser det lämpligt att den berörda medlemsstaten skall betala.

Kommissionen anser i förevarande fall att ett vite på 9 000 euro per dag är lämpligt med hänsyn till överträdelsen allvar och varaktighet och till kravet på att vitet skall ha tillräcklig avskräckande verkan.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/15/EEG av den 5 april 1993 om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (EGT L 121, 15.5.1993, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 185).

Överklagande, ingivet den 24 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) har meddelat den 13 september 2005 i mål T-272/03: M.D. Fernandez Gómez mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-417/05 P)

(2006/C 10/34)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 november 2005 överklagat förstainstansrättens (första avdelningen) beslut av den 13 september 2005 i mål T-272/03, M.D. Fernández Gómez mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klagandena företräds av D. Martin och L. Lozano Palacios, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- upphäva det överklagade beslutet,
- döma i målet och bifalla klagandens yrkanden i förstainstansrätten samt följaktligen ogilla sökandens talan i mål T-272/03,
- i andra hand, återförvisa målet till förstainstansrätten,
- förplikta Fernández Gómez att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet sin egen rättegångskostnad i förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Kommissionen åberopar tre grunder i sitt överklagande:

1. Den första grunden avser en felaktig rättlämpning av förstainstansrätten då den funnit att talan kunde upptas till sakprövning på grund av att skrivelsen av den 19 januari 2001 inte innehöll något beslut och att den i förstainstansrätten ifrågasatta skrivelsen, nämligen e-postmeddelandet av den 12 maj 2003 inte enbart hade karaktären av bekräftande rättsakt utan innehöll ny information i förhållande till avtalet av den 17 januari 2001 och skrivelsen av den 19 januari 2001. Kommissionen anser istället att talan inte kan upptas till sakprövning eftersom administrations slutliga ställningstagande i förhållande till klaganden fastslås i skrivelsen av den 19 januari 2001 och avtalet av den 17 januari 2001. Det är således dessa som klaganden skulle ha ifrågasatt. Enligt kommissionens uppfattning innehåller e-postmeddelandet av den 12 maj 2003 inget beslut och inte heller någon ny information i förhållande till de tidigare skrivelserna. Talan skulle därför ha avvisats.
2. Den andra grunden avser i första hand felaktig rättstillämpning vad gäller tolkningen av beslutet av den 13 november 1996 och i särskilt begreppet "personal som inte omfattas av tjänsteföreskrifterna". Kommissionen anser att det följer av syftet med beslutet av den 13 november samt även av ordalydelsen och det sammanhang i vilket beslutet har fattats att det avser samtliga "administrativa tjänster eller kontraktsanställningar vid kommissionen" för all personal som inte har anställning som tjänsteman vid kommissionen. I andra hand hävdar kommissionen att förstainstansrätten har dömt utöver vad som yrkats (*ultra petita*) och gjort en felaktig tolkning av artikel 8 i anställningsvillkoren för övriga anställda. När tillsättningsmyndigheten enligt en bestämmelse i anställningsvillkoren endast ges ett möjligt handlingsalternativ, såsom i det aktuella fallet, har denna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning.

3. Den tredje grunden avser i första hand åsidosättande av gemenskapsrätten genom att förstainstansrätten utdömt skadestånd för en påstådd ideell skada som varken är konstaterad eller säker, och i andra hand genom att underlåta att följa motiveringskyldigheten vid beräkningen av skadan vilket hindrar domstolen att utöva kontroll över att proportionalitetsprincipen respekterats.

Överklagande, ingivet den 29 november 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 13 september 2005 i mål T-72/04: S. Hosman-Chevalier mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-424/05 P)

(2006/C 10/35)

(Rättegångsspråk: franska)

S. Hosman-Chevalier har den 29 november 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 13 september 2005 i mål T-72/04: S. Hosman-Chevalier mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av H. Kraemer och M. Velardo, båda i egenskap av ombud.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den överklagade domen och återförvisa målet till förstainstansrätten,
- förplikta sökanden i första instans ersätta kostnaderna, vad gäller såväl rättegången vid förstainstansrätten som vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande har kommissionen som enda grund anfört åsidosättande av gemenskapsrätten i punkterna 31–36 och 42 i den överklagade domen. Kommissionen har särskilt gjort gällande att förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning av det villkor som sammanhänger med "arbete som utförts för en annan stat" enligt artikel 4.1 a andra strecksatsen in fine.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Avdelning för överklaganden

(2006/C 10/36)

Förstainstansrätten har den 6 december 2005 i enlighet med artikel 12 i rättegångsreglerna beslutat att för perioden den 12 december 2005–31 augusti 2007, skall överklaganden av personaldomstolens avgöranden tilldelas en avdelning för överklaganden, så snart ansökan har ingetts och utan att det påverkar en senare tillämpning av artiklarna 14 och 51 i rättegångsreglerna.

Avdelningen för överklaganden skall vara sammansatt av förstainstansrättens ordförande och ordförandena på andra, tredje, fjärde och femte avdelningen i utökad sammansättning.

För perioden den 12 december 2005–31 augusti 2007 skall följaktligen följande domare indelas på avdelningen för överklaganden (sammansatt av fem domare):

Ordföranden B. Vesterdorf samt domarna M. Jaeger, J. Pirrung, M. Vilaras och H. Legal.

Förstainstansrättens dom av den 17 november 2005 – Biofarma mot harmoniseringsbyrån

(mål T-154/03) ⁽¹⁾

(”Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — De äldre nationella ordmärkena ARTEX — Ansökan om registrering av gemenskapsordmärket ALREX — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94”)

(2006/C 10/37)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Biofarma SA (Neuilly-sur-Seine, Frankrike) (ombud: advokaterna V. Gil Vega, A. Ruiz López och D. Gonzalez Maroto)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: W. Verburg och A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Bausch & Lomb Pharmaceuticals Inc. (Tampa, Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaten S. Klos)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd den 5 februari 2003 (ärende R 370/2002-3), om ett invändningsförfarande mellan Biofarma SA och Bausch & Lomb Pharmaceuticals, Inc.

Domslut

- 1) *Det beslut som fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 5 februari 2003 (ärende R 370/2002-3) ogiltigförklaras.*
- 2) *Harmoniseringsbyrån förpliktas att bära sin rättegångskostnad och att ersätta sökandens rättegångskostnad.*
- 3) *Intervenienten skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EUT C @@ av @@.

Förstainstansrättens dom av den 9 november 2005 – Focus Magazin Verlag GmbH mot harmoniseringsbyrån

(mål T-275/03) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om gemenskapsordmärket Hi-FOCuS — Äldre nationellt ordmärke FOCUS — Omfattningen av överklagandenämndens undersökning — Bedömning av den bevisning som föreligger vid överklagandenämnden)

(2006/C 10/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Focus Magazin Verlag GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten U. Gürtler)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. von Mühlendahl, B. Müller och G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden: ECI Telecom Ltd (Petah Tikva, Israel)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 30 april 2003 (ärende R 913/2001-4) om ett invändningsförfarande mellan Focus Magazin Verlag GmbH och ECI Telecom Ltd.

Domslut

1) Det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 30 april 2003 (ärende R 913/2001-4) ogiltigförklaras.

2) Svaranden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 251, 18.10.2003.

Förstainstansrättens dom av den 15 november 2005 – Righini mot kommissionen

(mål T-145/04) (¹)

(Tjänstemän — Tillfälligt anställda — Placering i lönegrad och löneklass — Placering i högre lönegrad än den aktuella tjänsten)

(2006/C 10/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Elisabetta Righini (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris, C. Berardis-Kayser i egenskap av ombud, biträdda av advokaten D. Waelbroeck)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att då anställningen inleddes placera sökanden i lönegrad A7, löneklass 3 antingen som tillfälligt anställd eller som provanställd och, vid behov, det beslut som fattades den 21 januari 2004 att avslå sökandens överklagande.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad*

(¹) EUT C 179, 10.7.2004.

Förstainstansrättens beslut av den 17 oktober 2005 – First Data m.fl. mot kommissionen

(mål T-28/02) (¹)

(Konkurrens — Artikel 81 EG — Visas kontokortssystem — Regeln om att ingen anslutningsverksamhet får äga rum utan kortutgivning — Icke-ingripandebesked — Regel som avskaffas under förfarandets gång — Berättigat intresse av att få saken prövad — Anledning saknas att döma i saken)

(2006/C 10/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: First Data Corp. (Wilmington, Delaware, Förenta staterna), FDR Ltd (Dover, Delaware, Förenta staterna) och First Data Merchant Services Corp. (Sunrise, Florida, Förenta staterna) (ombud: inledningsvis advokaterna P. Bos och M. Nissen, därefter P. Bos)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis R. Wainwright, W. Wils och V. Superti, därefter R. Wainwright och T. Christoforou)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av artikel 1 femte strecksaten i kommissionens beslut 2001/782/EG av den 9 augusti 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende Comp/29.373 – Visa International) (EGT L 293, s. 24).

Avgörande

1) *Det saknas anledning att döma i saken.*

2) *Sökandena och kommissionen skall bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 109, 4.5.2002.

Beslut meddelat av förstainstansrätten den 26 oktober 2005 – Ouariachi mot kommissionen

(mål T-124/04) ⁽¹⁾

(Skadeståndstalan — Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Skada som orsakats av en anställd under tjänsteutövning — Inget orsakssamband)

(2006/C 10/41)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jamal Ouariachi (Rabat, Marocko) (ombud: advokaterna F. Blanmailland och C. Verbrouck)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Dintilhac och G. Boudot)

Saken

Talan i syfte att utfå ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av att en anställd vid kommissionens representation i Khartoum (Sudan) agerat på ett rättsstridigt sätt

Avgörande

- 1) *Talan ogillas såsom uppenbart ogrundad.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 118, 30.4.2004.

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 27 oktober 2005 – GAEC Salat mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-89/05) ⁽¹⁾

(Passivitetstalan — Klagomål avseende den skyddade ursprungsbeteckningen "Salers" — Förordning (EG) nr 828/2003 — Kommissionens åtgärder — Uppenbart att talan skall avvisas)

(2006/C 10/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: GAEC Salat (Farges, Frankrike) (ombud: advokaten F. Delpuech)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Clotuche-Duvieusart)

Saken

Talan om fastställelse av att kommissionen har gjort sig skyldig till rättsstridig passivitet genom att inte pröva sökandens klagomål mot Republiken Frankrike

Avgörande

- 1) *Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 106, 30.4.2005.

Talan väckt den 6 oktober 2005 – Schierhorst mot kommissionen

(mål T-374/05)

(2006/C 10/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Rainer Johannes Schierhorst (Georgetown, Guyana) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Jaume)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut om avslag på sökandens klagomål, samt tillsättningsmyndighetens tillsättningsbeslut av den 5 januari 2005 om fastställande av sökandens lönegrad med tillämpning av artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna och löneklass med tillämpning av nu gällande artikel 32 i tjänsteföreskrifterna,
- klargöra för tillsättningsmyndigheten vilka konsekvenser en ogiltigförklaring av de omtvistade besluten medför, och särskilt att sökanden skall placeras i lönegrad A*10, löneklass 4, med retroaktiv verkan från och med den 1 februari 2005, vilket är det datum från och med vilket tillsättningsbeslutet av den 11 oktober 2004 fick verkan, eller
- i andra hand förplikta kommissionen att ersätta den skada som sökanden har lidit på grund av allt han inte placerades i lönegrad A*10, löneklass 4, från och med den 1 februari 2005, vilket är det datum från och med vilket tillsättningsbeslutet av den 5 januari 2005 fick verkan, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden klarade det allmänna utagningsprovet COM/A/1/02 för tjänstemän i löneklass A7/A6 på jordbruksområdet. Sökanden utnämndes till tjänsteman genom det omtvistade beslutet av den 5 januari 2005. Med tillämpning av artikel 12 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna placerades han i den nya lönegraden A*6, som är lägre än de gamla lönegraderna A7/A6 vilka motsvarar lönegraderna A*8/A*10 i det nya systemet.

Sökanden har till stöd för sina yrkanden anfört samma grunder som anförs av sökanden i mål T-207/05 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 193, 6.8.2005, s. 36.

Talan väckt den 5 oktober 2005 – Magali Seegmuller mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-377/05)

(2006/C 10/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Magali Seegmuller (Uccle, Belgien) [ombud: advokaten K. H. Hagenaar]

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens vid Europeiska gemenskapernas kommission beslut av den 5 juli 2005, genom vilket sökanden hindrades från att tillträda den tjänst som förvaltningschef hon utnämnts till vid delegationen i Guinea Conakry,
- tillerkänna sökanden en principiell rätt till skadestånd för den materiella och ideella skada hon orsakats av svaranden, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är kontraktsanställd vid kommissionen, sökte en tjänst som förvaltningschef i Kongo Brazzaville (meddelande

om lediga tjänster KOM/2004/2982/F). Hon underrättades den 5 januari 2005 om att hon valts ut till tjänsten. Sökanden godtog även en motsvarande tjänst i Guinea Conakry efter att ha tillfrågats av GD-Yttre förbindelser vid kommissionen.

Sökanden genomgick som brukligt är en läkarundersökning innan hon skulle resa till delegationen i Guinea Conakry. Kommissionens förtroendeläkare meddelade den 17 mars 2005 att sökanden inte var medicinskt lämpad för att arbeta vid ovannämnda delegation. GD-yttre förbindelser meddelade därefter sökanden att hon inte skulle tillträda tjänsten i Guinea Conakry. Sökandens överklagande av detta beslut lämnades utan bifall genom det omtvistade beslutet av den 5 juli 2005.

Sökanden har till stöd för sin talan gjort gällande att generaldirektören vid GD-Yttre förbindelser saknar behörighet att återkalla beslutet av den 15 april 2005 samt att det är frågan om maktmissbruk. Sökande har dessutom hävdats att kommissionens förtroendeläkare har gjort en felbedömning eftersom det inte, enligt sökandens uppfattning, finns något begripligt samband mellan de medicinska fynden och de slutsatser förtroendeläkaren har dragit.

Talan väckt den 7 oktober 2005 – Giuliano Marengo mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-378/05)

(2006/C 10/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Giuliano Marengo (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna A. Pappalardo, M. Merola)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara sökandens lönebesked för januari 2005 (sista månaden i tjänst)
 - i den mån den höjning av grundlönen som föreskrivs i artikel 7.4 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna inte beaktas i beslutet,
 - i den mån multipliceringsfaktorn anges vara 0,9982852 i stället för 1

- ogiltigförklara beslutet om beviljande och betalning av sökandens pensionsrättigheter som fattades av enhetschefen för enheten pensioner inom Byrån för löneadministration och utbetalning av individuella ersättningar,
- i den mån den höjning av grundlönen som föreskrivs i artikel 7.4 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna inte beaktas i beslutet,
- i den mån siffran 0,9982852 i stället för 1 förekom i löneplaceringsbeslutet vid anställningens upphörande,
- för såvitt placeringen vid pension fastställts till A*16/03,
- ogiltigförklara beslutet av den 1 juli 2005 som fattades av generaldirektören för direktorat Personal och administration (ADMIN.B.2 – SHS/amd – D (05)15121), att avslå sökandens två klagomål (Nr R/266/05 och R/298/05),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är före detta vice generaldirektör för kommissionens rättstjänst och gick i pension i februari 2005. Han var före anställningens upphörande placerad i lönegrad A*16 och hade fram till slutet av år 2004 åtnjutit den löneförhöjning som föreskrivs i artikel 7.4 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna. I enlighet med de ändringar i tjänsteföreskrifterna som trädde i kraft den 1 maj 2004 tillämpades en multipliceringsfaktor på 0,9580274 på hans grundlön, vilket motsvarade skillnaden i grundlön som föreskrevs för hans lönegrad och löneklass enligt de nya och de gamla tjänsteföreskrifterna.

Den 1 januari 2005, uppnådde sökanden löneklass 6 i sin lönegrad. De grundlöner som föreskrevs för denna löneklass enligt de nya och de gamla tjänsteföreskrifterna är desamma, varför sökanden anser att den tillämpliga multipliceringsfaktorn skall vara 1. En multipliceringsfaktor på 0,9982852 förekom likväl, från denna månad, såväl på hans sista lönebesked som på beslutet om beviljande och betalning av sökandens pensionsrättigheter. Dessutom hade inte den löneförhöjning som föreskrivs i artikel 7.4 i bilagan till tjänsteföreskrifterna inkluderats i lönen för januari 2005 och hade följaktligen inte beaktats för fastställande av hans pensionsrättigheter, vilka beräknas på grundval av baslönen för denna månad. Slutligen hade sökanden i beslutet om fastställande av hans pensionsrättigheter placerats i löneklass 3 i sin lönegrad i stället för löneklass 6.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åsidosättande av artikel 2.2, artikel 7.4 och artikel 8.2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna. Han åberopar likaså åsidosättande av hans berättigade förväntningar, vilka uppstått till följd av en preliminär uträkning av hans pensionsrättigheter som han gjort med hjälp

av en datoriserad räknedosa ("calculette"), som kommissionen tillhandahållit personalen. Enligt sökanden räknade den datoriserade räknedosan med den ifrågavarande höjningen vid tiden för fastställande av pensionen.

Talan väckt den 14 oktober 2005 – Zuffa mot harmoniseringsbyrån

(mål T-379/05)

(2006/C 10/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Zuffa, LLC (Las Vegas, USA) (ombud: S. Malyunicz, Barrister och M. Blair, Solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara första överklagandenämndens beslut av den 8 augusti 2005 i ärende R 24/2005-1, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: ordmärket ULTIMATE FIGHTING för varor som ingår i klasserna 9, 16, 25, 28 och 41 – ansökan nr 2 766 590.

Granskarens beslut: avslag på ansökan med avseende på samtliga varor och tjänster för vilka det ansökts om registrering.

Överklagandenämndens beslut: avslag på överklagandet.

Grunder: Uttrycket ULTIMATE FIGHTING, sett som helhet, är inte ett generiskt eller sedvanligt namn för alla de återopade varorna och tjänsterna. Överklagandenämnden har underlåtit att göra en adekvat analys av hela varumärket med avseende på samtliga varor och tjänster för vilka det ansökts om registrering.

Talan väckt den 10 oktober 2005 – Buendía Sierra mot kommissionen

(mål T-380/05)

(2006/C 10/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: José Luis Buendía Sierra (Bryssel, Belgien) [ombud: M. van der Woude, V. Landes, avocats]

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet som fattats av generaldirektören vid rättstjänsten om att endast tilldela sökanden fyra prioritetspoäng från generaldirektoratet för befordringsomgången 2004, ett beslut som fastställdes och gjordes slutgiltigt genom tillsättningsmyndighetens avslagsbeslut,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att inte tilldela honom någon särskild prioritetspoäng från kommittén för befordran för särskilt arbete som utförs i institutionens intresse i befordringsomgången 2004,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att tilldela honom totalt 20 poäng för befordringsomgången 2004 och totalt 40 poäng för befordring till lönegrad A4 för denna befordringsomgång, förteckningen över befordringsbara tjänstemän i lönegrad A5 för befordringsomgången 2004, förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad A4 för befordringsomgången 2004, samt beslutet att inte uppföra hans namn på dessa förteckningar,
- ogiltigförklara, om så behövs, beslutet om avslag på klagomålet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat grunder som liknar dem som han har åberopat i mål T-311/04 ⁽¹⁾, i vilket talan också väcktes av honom.

⁽¹⁾ EUT C 262, 23.10.04, s. 44.

Talan väckt den 10 oktober 2005 – Di Bucci mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-381/05)

(2006/C 10/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Vittorio Di Bucci (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna M. van der Woude, V. Landes)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rättstjänstens generaldirektörs formella avsikt att endast tilldela sökanden fyra prioritetspoäng i befordringsomgången 2004, vilken bekräftades och blev definitiv genom generaldirektörens beslut om att inte vidta ändring i samband med omprövningen,
- ogiltigförklara det beslut som fattats av generaldirektören för GD Personal och administration att inte tilldela sökanden någon särskild prioritetspoäng från kommittén för befordran för särskilt arbete som utförs i institutionens intresse i befordringsomgången 2004,
- ogiltigförklara det beslut som fattats av generaldirektören för GD Personal och administration att tilldela sökanden totalt 20 poäng i befordringsomgången 2004, totalt 40 poäng med avseende på befordran till lönegrad A4 under denna befordringsomgång, förteckningen över tjänstemän som har tilldelats prioritetspoäng av befordringskommittén, förteckningen över meriterade tjänstemän i grad A5 i befordringsomgången 2004 efter befordringskommittén, förteckningen över tjänstemän som befordrats till grad A4 i befordringsomgång 2004 och i vilket fall som helst beslutet att inte uppta sökandens namn i ovannämnda förteckningar,
- ogiltigförklara, i nödvändig mån, beslutet om avslag på klagomålet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan anför sökanden grunder som liknar de som anförts i mål T-311/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 262, 23.10.2004, s. 44.

Talan väckt den 10 oktober 2005 – Wilms mot kommissionen

(mål T-386/05)

(2006/C 10/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Günter Wilms (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna M. van der Woude och V. Landes)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det preliminära ställningstagandet av generaldirektören för rättstjänsten att tilldela sökanden två prioritetspoäng vid befordringsomgången 2004 vilken fastställdes genom generaldirektörens beslut att avslå sökandens klagomål i det administrativa förfarandet,
- ogiltigförklara det beslut som fattats av generaldirektören för personal och administration att inte tilldela sökanden någon särskild prioritetspoäng "Kommitté för befordran för arbete utfört i institutionens intresse" (PPCP) vid befordringsomgången 2004,
- ogiltigförklara det beslut som fattats av generaldirektören för personal och administration att tilldela sökanden totalt 17 prioritetspoäng vid befordringsomgången 2004 och totalt 36 poäng för att befordras till lönegrad A5 denna befordringsomgång, förteckningen över befordringsbara tjänstemän i lönegrad A6 vid befordringsomgången 2004, förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad A5 vid befordringsomgången 2004 och, under alla omständigheter, beslutet att inte föra upp sökanden på dessa förteckningar,
- ogiltigförklara, vid behov, beslutet att avslå klagomålet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar till stöd för sin talan grunder liknande dem som åberopats i mål T-311/04. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT C 262, 23.10.2004, s. 44.

Talan väckt den 13 oktober 2005 – Chatziioannidou mot kommissionen

(mål T-387/05)

(2006/C 10/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Belgien) (ombud: advokaten S.A. Pappas)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 8 juli 2005 att avslå sökandens klagomål mot ett beslut rörande överföringen av sökandens pensionsrättigheter till gemenskapens system, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid kommissionen och har ingett en begäran om överföring till gemenskapens system av de pensionsrättigheter som hon förvärvat i Grekland innan hon trädde i tjänst vid kommissionen. Genom talan kritiserar sökanden sättet att, på grundval av det överförda kapitalbeloppet, beräkna det antal pensionsgrundande tjänsteår som skall tillgodoräknas henne i gemenskapens pensionssystem. Sökanden gör särskilt gällande att kommissionen, före införandet av euron, omräknade det överförda kapitalbeloppet i en annan valuta än belgiska franc, inte enligt växelkursen vid dagen för beräkningen, utan enligt en genomsnittlig växelkurs som ansågs avspegla fluktuationerna i valutakurserna under den period som avgifter erlagts. Sedan utgången av övergångsperioden för det slutgiltiga införandet av euron, det vill säga från och med den 1 januari 2002, använder kommissionen emellertid inte längre denna beräkningsmetod, utan beaktar det belopp i euro som överförs av de nationella pensionsfonderna.

Sökanden konstaterar att det förhållandet att man övergett metoden med den genomsnittliga växelkursen i hennes fall medför en avsevärd minskning av antalet pensionsgrundande tjänsteår som hon får tillgodoräkna sig. På grundval därav gör sökanden gällande att artikel 3 i rådets förordning nr 1103/97 har åsidosatts. I nämnda artikel föreskrivs att införandet av euron inte får leda till ändring av något villkor i ett rättsligt instrument. Sökanden hävdar även att icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts, eftersom en tjänsteman, som befinner sig i exakt samma situation, får tillgodoräkna sig olika antal pensionsgrundande tjänsteår inom gemenskapen beroende på om begäran om överföring har ingetts före eller efter införandet av euron.

Talan väckt den 20 oktober 2005 – Grünheid mot kommissionen

(mål T-388/05)

(2006/C 10/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sabine Grünheid (Overijse, Belgien) [ombud: E. Boigelot, avocat]

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet som fattades den 6 oktober 2004, delgivet den 18 november 2004, i den del det avser lönegradsplaceringen av sökanden i lönegrad A*8 och ogiltigförklara samtliga därav följande rättsakter och/eller sådana som berör detta beslut,
- ogiltigförklara det rättade beslutet som fattades den 6 juli 2005, delgivet den 12 juli 2005, i vilket sökandens klagomål, som registrerades den 18 februari 2005 under nr R/162/05, avslås,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som anställdes som tjänsteman av kommissionen år 2003, ifrågasätter genom denna talan hennes slutliga placering i den tidigare lönegraden A7, numera lönegrad A*8. Hon anser att hon, med beaktande av sin yrkeserfarenhet före anställningen, efter vad som påstås mer än 12 år, borde ha blivit placerad i lönegrad A6, numera lönegrad A*10.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att artikel 31.2 i tjänsteföreskrifterna, i deras lydelse före den 1 maj 2004, har åsidosatts, liksom kommissionens beslut om de kriterier som är tillämpliga vid placering i lönegrad, den administrativa handläggningen om placering av nya tjänstemän samt att kommissionens har gjort en uppenbart oriktig bedömning. Hon gör dessutom gällande att principen om likabehandling har åsidosatts, eftersom kommissionen tidigare har placerat tjänstemän med mindre eller samma kvalifikationer som sökanden i högre lönegrader. Slutligen åberopar sökanden åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och av omsorgsprincipen.

Talan väckt den 20 oktober 2005 – Eistrup mot parlamentet

(mål T-389/05)

(2006/C 10/52)

Rättegångsspråk: danska

Parter

Sökande: Ole Eistrup (Knebel, Danmark) (ombud: advokaten S.E. Hjelmberg)

Svarande: Europaparlamentet

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 13 december 2004 och svarandens svar av den 12 juli 2005,
- förplikta svaranden att betala ersättning till sökanden med 203 357 euro för förlorad arbetsinkomst under perioden den 1 juni 1998 – den 1 september 2002, jämte ränta,
- förplikta svaranden att betala skadestånd till sökanden för ideell skada med 20 000 euro jämte ränta,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är anställd vid parlamentets danska översättningsavdelning, önskade efter en period av tjänstledighet av personliga skäl från den 1 augusti 1992 till den 31 juli 1996 återinträda i tjänst, vilket emellertid först var möjligt från den 1 oktober 2002, eftersom parlamentet inte kunde hitta en ledig tjänst som motsvarade sökandens tjänstekategori och kvalifikationer före detta datum.

Sökanden har till stöd för sitt yrkande gjort gällande att han uppfyllt sin skyldighet att minimera skadan i samband med kravet om ersättning för förlorad arbetsförtjänst.

Sökanden har dessutom gjort gällande att svarandens påstådda rättsstridiga behandling av saken har lämnat sökanden i ett bestående tillstånd av osäkerhet och oro, och att svarandens agerande innebär ett klart åsidosättande av sökandens rättigheter och den tilltro som varje medborgare bör ha till gemenskapens rättssystem.

Talan väckt den 17 oktober 2005 – Pickering mot kommissionen

(mål T-393/05)

(2006/C 10/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Stephen Pickering (La Hulpe, Belgien) (ombud: advokaten N. Lhoëst)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara sökandens lönebesked för månaderna december 2004, januari 2005 och februari 2005 samt alla senare lönebesked i den utsträckning som de utgör en tillämpning av de rättsstridiga bestämmelserna i förordning nr 723/2004 av den 22 mars 2004 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna samt förordning nr 856/2004 fastställande nya korrigeringskoefficienter och förordning nr 31/2005 om anpassning,
- vid behov, ogiltigförklara det beslut som fattats av tillsättningsmyndigheten den 4 juli 2005 om avslag på sökandens klagomål (R/299/05),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid kommissionen och kommer från Förenade kungariket. Före ikraftträdandet av förordning nr 723/2004⁽¹⁾ om ändring av tjänsteföreskrifterna gjorde sökanden regelbundet bruk av möjligheten att överföra en del av sin lön till sitt hemland. I enlighet med gällande bestämmelser ökades den överförda summan med ett belopp som framkom genom användningen av en korrigeringskoefficient vilken skulle återspegla skillnaden i levnadskostnad mellan anställningsland och ursprungsland.

I de nya tjänsteföreskrifterna föreskrivs stränga villkor för sådana överföringar, i motsats till vad som gällde tidigare. Dessutom är den tillämpliga korrigeringskoefficienten inte längre lika med den som tillämpas på ersättningar för tjänstemän i landet dit överföringen sker. Dessa kan använda sig av en korrigeringskoefficient som baseras på levnadskostnaden i huvudstaden i landet medan den koefficient som tillämpas på överföringar baseras på medellevnadskostnaden i överföringslandet. Slutligen avskaffas korrigeringskoefficienten för pensioner genom de nya bestämmelserna.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att förordning nr 723/2004, till den del den riktar sig mot ordningen med överföringar, är rättsstridig i första hand genom bristande motivering. Sökanden gör vidare gällande att likabehandlingsprincipen åsidosatts eftersom det i den nya ordningen föreskrivs en koefficient som skiljer sig från den som tillämpas för de tjänstemän som är anställda i det land dit överföringarna sker. Sökanden gör även gällande åsidosättande av principerna om skydd för berättigade förväntningar, förvärvade rättigheter och rättsäkerhet samt administrationens omsorgsplikt.

Vad beträffar ordningen för pensioner åberopar sökanden utöver de tre ovannämnda grunderna även åsidosättande av tidigare tjänstemäns etableringsfrihet eftersom denna ordning gynnar de tjänstemän som efter sin anställning bosätter sig i ett land där levnadskostnaden är lägre.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, EUT L 124, 27.4.2004, s. 1

Talan väckt den 17 oktober 2005 – Valero Jordana mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-394/05)

(2006/C 10/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Gregorio Valero Jordana (Bryssel, Belgien) [ombud: advokaterna M. Merola och I van Schendel]

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av rättstjänstens generaldirektör att inte tilldela honom några prioritetspoäng enligt artikel 5.3 a i de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 45 i tjänsteföreskrifterna vid 2004 års befordringsomgång, såsom framgår av datasystemet Sysper2, och som bekräftades av tillsättningsmyndigheten den 16 november, i vilket sökandens överklagande av den 16 november 2004 ogil-lades,

- ogiltigförklara tilldelningen vid 2004 års befordringsomgång av överklagandepoäng som tilldelats av andra skäl än en bedömning av sökandens meriter under samma period, tilldelningen av prioritetspoäng som tilldelats av andra skäl än institutionens intresse och tilldelningen av prioritetspoäng vid övergång,
- ogiltigförklara, vad avser punkten ovan, förteckningen över meriterna hos tjänstemän i lönegrad A5 för 2004 års befordringsomgång, vilken publicerades i Administrativa meddelanden nr 119-2004 av den 27 september 2004, förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad A4 vid 2004 års befordringsomgång, vilken publicerades i Administrativa meddelanden nr 130-2004 av den 30 november 2004, och beslutet att inte föra upp hans namn i dessa förteckningar, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har till stöd för sin talan anfört liknande grunder som sökanden anförde i mål T-385/04. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT C 284, 20.11.2004, s. 27.

Talan väckt den 7 november 2005 – Tesoka mot Europeiska fonden för förbättring av arbets- och levnadsvillkor

(mål T-398/05)

(2006/C 10/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sabrina Tesoka (Overijse, Belgien) (ombud: advokaten J.-L. Fagnart)

Svarande: Europeiska fonden för förbättring av arbets- och levnadsvillkor

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet om avslag av den 14 oktober 2005,
- fastställa att sökanden har rätt att utnyttja samtliga ersättningar och förmåner vilka hon har rätt till i anledning av att hon slutat sin tjänst den 2 augusti 2005 i enlighet med artikel 17.2 andra stycket i förordning nr 1860/76 i dess lydelse enligt förordning nr 1111/2005 av den 24 juni 2005,
- förplikta svaranden att utge ett skäligt skadestånd till sökanden om 35 000 euro plus dröjsmålsränta med 7 procent från den 2 augusti 2005,

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden som hade varit anställd hos svaranden sedan 2001 sade upp sin anställning den 2 augusti 2005 för att dra nytta av de ekonomiska fördelar som föreskrivs i förordning nr 1111/2005 för de anställda som säger upp sina anställningsavtal före den 4 augusti 2005. Sökanden gör med sin talan gällande att svaranden har avslagit hennes begäran om att få de ersättningar vilka hon är berättigad till samt de handlingar hon har behov av för att komma i åtnjutande av det sociala skyddssystemet i det land där hon är bosatt. Sökanden yrkar att detta beslut skall ogiltigförklaras samt ersättning för den skada hon åsamkats.

Till stöd för sin talan gör hon gällande att artikel 17.2 andra stycket i förordning nr 1860/76 i dess lydelse enligt artikel 8 i förordning nr 1111/2005 har åsidosatts, att artikel 28 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, bestämmelserna i kommissionens förordning nr 91/88 av den 13 januari 1988 samt principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

Talan väckt den 21 oktober 2005 – Wils mot Europaparlamentet

(mål T-399/05)

(2006/C 10/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Dieter Wils (Altrier, Luxemburg) (ombud: advokaterna G. Vandersanden, C. Ronzi)

Svarande: Europaparlamentet

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara sökandens lönebesked för januari månad 2005, med retroaktiv verkan från och med 1 juli 2004 i den mån som detta medför en höjning av avgiftstaxan till pensionssystemet till 9,75 % och sålunda besluta att återbetalning skall ske av den del av redan inbetalda avgifter som motsvarar höjningen, och följaktligen återställa avgiftstaxan till den före 1 juli 2004 fastställda taxan i tidigare lönebesked, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid parlamentet, ifrågasätter genom sin talan höjningen till 9,75 % av avgiftstaxan till pensionssystemet, enligt bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna som trädde i kraft den 1 maj 2004. Till stöd för sina yrkanden har han gjort gällande att ovannämnda bilaga är rättsstridig, enligt artikel 83.4 i tjänsteföreskrifterna i den lydelse som tillämpades före den 1 maj 2004. Denna sistnämnda bestämmelse möjliggör en modifiering av den omtvistade avgiften endast för att garantera den försäkringstekniska balansen. Sökanden anser emellertid att den ifrågavarande höjningen beslutats av andra skäl, nämligen för att täcka ett tidigare befintligt underskott i gemenskapernas pensionssystem.

Därutöver påstår sökanden att de kriterier som Eurostat använder för att beräkna den försäkringstekniska balansen baseras på parametrar som leder till felaktiga beräkningar. Sökanden åberopar vidare ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen i den mån höjningen av avgiftstaxan gick utöver vad som var absolut nödvändigt för att återställa den försäkringstekniska balansen. Slutligen gör sökanden gällande att hans berättigade förväntningar, vilka uppstått till följd av att parlamentet tydligt har låtit förstå att någon ändring av avgiftstaxan endast skulle tillåtas med absolut hänsyn till balansen försäkringssystemet, har åsidosatts.

Talan väckt den 15 november 2005 – MyTravel mot kommissionen

(mål T-403/05)

(2006/C 10/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: MyTravel (Rochdale, Förenade kungariket) (ombud: D. Pannick, QC, A. Lewis, Barrister, M. Nicholson, S. Cardell, B. McKenna, Solicitors)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— helt, eller delvis i den omfattning som förstainstansrätten fastställer, ogiltigförklara kommissionens beslut i två skrivelser till sökandens rådgivare av den 5 september 2005 och den 12 oktober 2005, att inte bevilja sökanden tillgång

till den rapport som kommissionen utarbetat till följd av förstainstansrättens dom av den 6 juni 2002 i mål T-342/99, Airtours mot kommissionen, samt ett antal utkast, arbetsdokument och anteckningar som antingen rör upprättandet av denna rapport eller ingår i akten till kommissionens beslut, som ogiltigförklarades genom nämnda dom, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, tidigare Airtours plc, väckte talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut rörande sökandens fusion med ett annat bolag. Genom dom i mål T-342/99, Airtours mot kommissionen, biföll domstolen sökandens yrkande och ogiltigförklarade beslutet. Sökanden väckte då en ny talan (mål T-212/03, MyTravel mot kommissionen) och begärde ersättning för de skador som det åsamkats till följd av kommissionens misstag och åsidosättanden av gemenskapsrätten i samband med handläggningen av det ärende och som ledde till ogiltigförklaring.

I det senare målet begärde sökanden med stöd av förordning nr 1049/2001⁽¹⁾ att kommissionen skulle lämna ut den rapport som utarbetats till följd av denna dom, samt ett antal utkast, arbetsdokument och anteckningar som antingen rörde upprättandet av denna rapport eller ingick i akten till kommissionens ogiltigförklarade beslut. Kommissionen har i det ifrågasatta beslutet avslagit sökandens begäran med hänvisning till att undantagen i artikel 4.2 och 4.3 i förordning nr 1049/2001 om skydd för rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning och syftet med inspektioner, utredningar och revisioner eller av kommissionens beslutsförfarande, är tillämpliga.

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av detta beslut. Närmare bestämt ifrågasätts kommissionens påstående att vissa handlingar inte skall lämnas ut av hänsyn till skyddet för det rättsliga förfarandet. Kommissionen kan inte göra gällande att det föreligger behov av att skydda tidigare rättegångar som, i likhet med dem i mål T-342/99, redan är avslutade för att slippa lämna ut handlingar som är av stor betydelse för att uppnå ett riktigt avgörande i separata, pågående mål.

När det gäller skyddet för inspektioner, menar sökanden att kommissionens bedömning av en föreslagen fusion inte är en sådan inspektion som medger undantag och att undantaget inte är tillämpligt på interna utredningar och i vart fall inte på avslutade utredningar. Sökanden anser vidare att utlämnandet inte skulle undergräva syftet med inspektionerna i liknande fusionsutredningar. Vidare ifrågasätts kommissionens påstående att en intern revision vars syfte är att modernisera det administrativa förfarandet inte kan vara oavhängig om dess rekommendationer och resultat offentliggörs.

Sökanden anser slutligen att kommissionen inte har visat att utlämnandet av handlingarna allvarligt skulle undergräva institutionens beslutsförfarande, eftersom den rapport som begärts utlämnad inte har något som helst samband med det sätt på vilket beslut kommer att fattas i framtiden utan det felaktiga sätt på vilket tidigare beslut har fattats. Öppenhet skall inte likställas med otillbörlig press utifrån och utlämnandet av de begärda handlingarna skulle inte ha någon negativ inverkan på gemenskapsrättens stabilitet.

Sökanden menar slutligen att det föreligger ett övervägande allmänintresse av att de begärda handlingarna lämnas ut.

(¹) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

Talan väckt den 9 november 2005 – Cavallaro mot kommissionen

(mål T-406/05)

(2006/C 10/58)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Alessandro Cavallaro (Rom, Italien) (ombud: advokaten Carlo Forte)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 10 augusti 2005, ADMIN.B.2-ABF/adm-D(05)18560,
- alternativt besluta att fristerna för att väcka talan om ogiltigförklaring av besluten ADMIN-B-3, nr 10577 av den 27 februari 2002, och nr 53089 av den 14 november 2002 återigen skall börja löpa,
- alternativt, i stället för föregående yrkande, fastställa att invändningen om rättsstridighet kan upptas till sakprövning som avser att det skall fastställas att besluten ADMIN-B-3, nr 10577 av den 27 februari 2002, och nr 53089 av den

14 november 2002 inte är tillämpliga och att sökanden skall erhålla ersättning för de belopp som avser utlandstillägg från och med den 1 december 2001 och för hela tjänstgöringsperioden vid Europeiska gemenskapernas kommission i Bryssel, inklusive inestående belopp och ränta,

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har ifrågasatt tillsättningsmyndighetens beslut av den 10 augusti 2005, genom vilket denne nekades det tillägg som anges i artikel 4 i bilaga VII i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och har begärt att han skall erhålla ersättning för de belopp som avser det tillägget från och med den 1 mars 2005 och för hela tjänstgöringsperioden vid Europeiska gemenskapernas kommission i Rom.

Det skall härvid erinras om att samma myndighet redan år 2002, direkt efter det att sökanden anställdes vid kommissionen, beslutade att inte tillerkänna honom rätt till utlandstillägg motsvarande 16 procent, på grund av att sökanden hade utövat sin yrkesverksamhet i Bryssel under hela den femårsperiod som avses i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

Sökanden förflyttades därefter till kommissionens representation i Rom och begärde på nytt samma tillägg från svaranden. Förevarande talan avser beslutet att avslå denna nya begäran.

- Sökanden har till stöd för sina yrkanden gjort gällande felaktig tillämpning av artikel 4.1 b i tjänsteföreskrifterna
- och att en motsägelsefull motivering har lämnats, samt att felaktigheter i sak med avseende på den dokumentation som avser åren 1990–1995 föreligger. Det har härvid upprepats att sökanden inte var bosatt i Italien under åren 1990–1995 och att han inte studerade i Italien mellan år 1992 och år 1995. Kommissionens påståenden i det omtvistade beslutet är under alla omständigheter inte förenliga med de påståenden som återfinns i besluten från år 2002.
- och att en motsägelsefull motivering har lämnats genom antagandet att sökanden var bosatt i Italien från juli 1990 till juli 1995. Den omständigheten att sökanden angav under det att han arbetade som extraanställd att hans rekryteringsort skulle anses vara Ariccia, i Italien, är inte tillräcklig för att kunna fastställa att han hade för avsikt att fortsätta att leva där och ha sitt vanliga sociala umgänge där.

III

(Upplysningar)

(2006/C 10/59)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 330, 24.12.2005

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 315, 10.12.2005

EUT C 296, 26.11.2005

EUT C 281, 12.11.2005

EUT C 271, 29.10.2005

EUT C 257, 15.10.2005

EUT C 243, 1.10.2005

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
